

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 2. toukokuuta 2023
(OR. en)

8898/23
ADD 1

ENV 437

SAATE

Lähettiläjä:	Euroopan komissio
Saapunut:	28. huhtikuuta 2023
Vastaanottaja:	Neuvoston pääsihteeristö
Asia:	Liite KOMISSION PÄÄTÖS, annettu XXX, EU-ympäristömerkin myöntämisperusteista imukykyisille hygienia tuotteille ja uudelleen käytettäville kuukautiskupille

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja D088269/02 – LIITE 1.

Liite: D088269/02 – LIITE 1

FI
LIITE I

EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet imukykyisille hygieniatuotteille

EU-ympäristömerkki on tarkoitettu ympäristönsuojelun tason kannalta parhaille markkinoilla oleville imukykyisille hygieniatuotteille. Sitä koskevissa arviointiperusteissa keskitytään näiden tuotteiden elinkaareen liittyviin tärkeimpiin ympäristövaikutuksiin ja edistetään kiertotaloutta koskevia näkökohtia.

Arviointi- ja todentamisvaatimukset

Jotta tietylle tuotteelle voidaan myöntää EU-ympäristömerkki, tuotteen on täytettävä kaikki vaatimukset. Hakijan on annettava kirjallinen vahvistus siitä, että kaikki arviointiperusteet täyttyvät.

Erityiset arviointi- ja todentamisvaatimukset ilmoitetaan kunkin arviointiperusteen yhteydessä.

Hakijalta edellytettävät vakuutukset, asiakirjat, analyysit, testausselostet tai muut todisteet perusteiden noudattamisesta voivat olla peräisin hakijalta itseltään ja/tai tämän tavarantoimittajalta/tavarantoimittajilta.

Toimivaltaisten elinten on tunnustettava ensisijaisesti sellaisten laitosten antamat todistukset, jotka on akkreditoitu testi- ja kalibrointilaboratorioita koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisesti, sekä sellaisten laitosten tekemät todennukset, jotka on akkreditoitu tuotteita, prosesseja ja palveluita sertifioivia laitoksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisesti.

Tarvittaessa voidaan käyttää muita kuin kullekin arviointiperusteelle ilmoitettuja testimenetelmiä, jos hakemuksen arvioinnista vastaava toimivaltainen elin hyväksyy niiden vastaavuuden.

Toimivaltaiset elimet voivat tarvittaessa pyytää esittämään todentamista tukevia asiakirjoja ja toteuttaa riippumattomia tarkastuksia.

Tavarantoimittajien ja tuotantolaitosten muutoksista, jotka vaikuttavat ympäristömerkin saaneisiin tuotteisiin, on ilmoitettava toimivaltaisille elimille. Samalla on toimitettava tiedot, joiden perusteella arviointiperusteiden voidaan todeta täyttyvän edelleen.

Edellytyksenä on, että tuote täyttää kaikki siinä maassa tai niissä maissa sovellettavat oikeudelliset vaatimukset, jossa tai joissa tuote on tarkoitus saattaa markkinoille. Hakijan on vakuutettava, että tuote on tämän vaatimuksen mukainen.

EU-ympäristömerkkiä koskevan hakemuksen yhteydessä on toimitettava seuraavat tiedot:

- a) tuotteen kuvaus sekä yksittäisten tuoteyksiköiden paino ja tuotteen kokonaispaino;
- b) myyntipakkauksen kuvaus ja tarvittaessa sen kokonaispaino;
- c) ryhmäpakkauksen kuvaus ja tarvittaessa sen kokonaispaino;
- d) kuvaus erillisistä tuotteen osista ja niiden painot;

e) kaikki tuotteessa käytetyt osat, materiaalit ja aineet painoineen ja tarvittaessa CAS-numeroineen.

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

- 1) 'lisäaineilla' aineita, joita lisätään osiin, materiaaleihin tai lopputuotteeseen sen joidenkin ominaisuuksien parantamiseksi tai säilyttämiseksi;
- 2) 'biopohjaisella muovilla' muovia, joka on valmistettu biopohjaisista raaka-aineista. Perinteisiä muoveja valmistetaan fossiilisista luonnonvaroista (öljystä ja maakaasusta), kun taas biopohjaiset muovit valmistetaan biomassasta. Biomassa on tällä hetkellä peräisin pääasiassa kasveista, joita kasvatetaan erityisesti käytettäväksi fossiilisia luonnonvaroja korvaavina raaka-aineina. Tällaisia raaka-aineita ovat muun muassa sokeriruoko, viljakasvit, öljykasvit ja muut kuin ravintokasvit, kuten puu. Muita lähteitä ovat orgaaninen jäte ja sivutuotteet, kuten käytetty paistoöljy, bagassi ja mäntyöljy. Muoveja voidaan valmistaa kokonaan tai osittain biopohjaisista raaka-aineista. Biopohjaiset muovit voivat olla joko biohajoavia tai ei-biohajoavia;
- 3) 'selluloosamassalla' pääasiassa selluloosasta koostuvaa kuitumateriaalia, joka on saatu käsittelemällä lignoselluloosamateriaaleja yhdellä tai useammalla pulpperointi- ja/tai valkaisukemikaalien vesiliuoksella;
- 4) 'osalla' yhtä tai useampaa materiaalia tai kemiallista tuotetta, jotka yhdessä täyttävät jonkin tarvittavan tehtävän imukykyisessä hygieniatuotteessa, kuten imukykyinen ydin, liimat tai ulkoinen suojakalvo;
- 5) 'yhdistelmämaalipakkauksella' pakkausyksikköä, joka on tehty kahdesta tai useammasta eri materiaalista, joita ei voi erottaa käsin ja jotka muodostavat yhden yhtenäisen kokonaisuuden, lukuun ottamatta merkintöjä varten sekä sulkimissa ja sineteissä käytettyjä materiaaleja;
- 6) 'ryhmäpakkauksella', jota kutsutaan myös sekundaaripakkaukseksi, pakkausta, joka on tarkoitettu tietystä määrästä myyntiyksiköitä koostuvan ryhmän säilytykseen myyntipaikalla riippumatta siitä, myydäänkö se sellaisenaan loppukäyttäjälle vai käytetäänkö sitä ainoastaan hyllyjen täyttämiseen myyntipaikalla tai varastointi- tai jakeluyksikkönä, ja joka on mahdollista poistaa tuotteesta ilman, että tuotteen ominaisuudet muuttuvat;
- 7) 'epäpuhtauksilla' tuotannossa, myös raaka-aineiden tuotannossa, syntyviä jäämiä, pilaavia aineita, epäpuhtauksia jne., joiden osuus raaka-aineessa/ainesosassa ja/tai kemiallisessa tuotteessa (jota käytetään lopputuotteessa tai jossakin sen osassa) on vähemmän kuin 100 ppm (0,0100 painoprosenttia, 100 mg/kg);
- 8) 'sisältyvällä aineella' kaikkia lopputuotteeseen sisältyviä aineita, mukaan lukien raaka-aineisiin sisältyvät lisäaineet (kuten säilöntä- ja stabilointiaineet). Sisältyviksi aineiksi katsotaan myös aineet, joiden tiedetään vapautuvan muista valmisteeseen sisältyvistä aineista stabilisoiduissa valmistusolosuhteissa (kuten formaldehydi ja ariyylamiini);

- 9) 'selluloosamuuntokuiduilla', joita kutsutaan myös regeneroiduiksi kuiduiksi, selluloosaraaka-aineesta valmistettuja kuituja, kuten viskoosi, modaali, lyoselli, kupro ja triasetaatti;
- 10) 'materiaaleilla' aineita, jotka muodostavat imukykyisen hygieniatuotteen eri osat, kuten revintämassa, puuvilla tai polypropeeni (PP);
- 11) 'pakkauksella' mistä tahansa materiaaleista koostuvaa tuotetta, joka on tarkoitettu tuotteiden säilytykseen, suojaamiseen, käsittelyyn, kuljetukseen tai esillepanoon ja joka voidaan luokitella johonkin erilaisista pakkausmuodoista sen tehtävän, materiaalin ja rakenteen perusteella, mukaan lukien:
 - a) tuotteet, jotka ovat välttämättömiä varsinaisen tuotteen säilytykseen, tukemiseen tai säilyttämiseen sen elinkaaren aikana mutta jotka eivät kuitenkaan ole kiinteä osa varsinaista tuotetta ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi, kulutettavaksi tai poistettavaksi käytöstä yhdessä varsinaisen tuotteen kanssa;
 - b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osat ja niihin liitetyt lisäosat, jotka on sisällytetty näihin tuotteisiin;
 - c) edellä a alakohdassa tarkoitettuun tuotteeseen suoraan ripustetut tai kiinnitetyt lisäosat, jotka täyttävät pakkauksen tehtävän mutta jotka eivät kuitenkaan ole kiinteä osa varsinaista tuotetta ja jotka on tarkoitettu esimerkiksi käytettäväksi, kulutettavaksi tai poistettavaksi käytöstä yhdessä varsinaisen tuotteen kanssa;
- 12) 'muovimateriaaleilla' tai 'muoveilla', Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006¹ 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja polymeerejä, joihin on voitu lisätä lisäaineita tai muita aineita ja jotka soveltuvat lopputuotteiden ja/tai pakkausten pää rakenneosiksi, lukuun ottamatta luonnonpolymeerejä, joita ei ole kemiallisesti muunnettu;
- 13) 'polymeerillä' tarkoitetaan ainetta, joka koostuu molekyyleistä, joille on ominaista yhden tai useamman tyyppisten monomeeriyksikköjen muodostama jakso. Näiden molekyyliden on moolimassan suhteen jakaannuttava useisiin eri moolimassaluokkiin siten, että erot johtuvat pääasiassa monomeeriyksikköjen lukumäärien eroista. Polymeeri koostuu seuraavasti: a) sen massasta suurempi osa koostuu molekyyleistä, joissa on vähintään kolme monomeeriyksikköä, jotka ovat kovalenttisesti sitoutuneet vähintään yhteen toiseen monomeeriyksikköön tai muuhun lähtöaineeseen; b) sen massasta pienempi osa koostuu keskenään samansuuruista molekyyleistä. Tässä määritelmässä 'monomeeriyksiköllä' tarkoitetaan asetuksessa (EY) N:o 1907/2006 määriteltäviä polymeerissä esiintyvää monomeerin reagoimutta muotoa;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

- 14) 'tuoteyksiköllä' pienintä tuotetta, jota kuluttaja voi käyttää ja joka täyttää tuotteen käyttötarkoituksen;
- 15) 'kierrätettävyydellä' sitä osuutta tuotteesta (massaa tai prosenttiosuutta), joka voidaan kierrättää;
- 16) 'kierrätetyllä sisällöllä' sitä osuutta tuotteesta (pinta-alan, pituuden, tilavuuden tai massan mukaan), joka on valmistettu kierrätysmateriaalista. Tuote voi tässä tapauksessa viitata tuotteeseen tai sen pakkaukseen;
- 17) 'kierrätyksellä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY² 3 artiklan mukaisesti hyödyntämistointa, jossa jättemateriaalit käsitellään uudelleen tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi joko alkuperäiseen tarkoitukseen tai muihin tarkoituksiin. Siihen sisältyy eloperäisen aineksen uudelleen käsittely, mutta ei energian hyödyntäminen eikä uudelleen käsittely materiaaleiksi, joita käytetään polttoaineina tai maantäyttötoimiin;
- 18) 'myyntipakkauksella', jota kutsutaan myös primaaripakkaukseksi, pakkausta, joka on tarkoitettu loppukäyttäjälle tai kuluttajalle myyntipisteessä myytäväksi yksiköksi, joka koostuu tuotteista ja pakkauksista;
- 19) 'erillisellä osalla', jota kutsutaan myös lisäosaksi, pakkausyksikön pääosasta erillistä pakkauksen osaa, joka voi koostua eri materiaalista ja joka on erotettava kokonaan ja pysyvästi pakkausyksikön pääosasta tuotteen esille saamiseksi ja joka tavallisesti poistetaan käytöstä erikseen ennen pakkausyksikköä; Imukykyisten hygieniatuotteiden tapauksessa sillä tarkoitetaan mitä tahansa ennen tuotteen käyttöä poistettavaa osaa, jonka tehtävä on suojata tuotetta tai pitää se hygieenisenä, esimerkiksi yksittäistä käärettä tai kalvoa, jollaiseen jotkut imukykyiset hygieniatuotteet on pakattu myyntipakkauksessaan (pääasiassa tamponit ja terveyssiteet), vauvanvaippojen ja terveyssiteiden irrotettavaa kalvoa ja paperia tai tamponien asetinta;
- 20) 'aineilla, joilla on hormonitoimintaa häiritseviä ominaisuuksia', tai hormonaalisilla haitta-aineilla aineita, joilla on todettu olevan hormonitoimintaa häiritseviä ominaisuuksia (vaikutuksia ihmisten terveyteen ja/tai ympäristöön) asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan 1 alakohtaan (ehdokasluettelo erityistä huolta aiheuttavista aineista lupamenettelyä varten) tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 528/2012³ tai Euroopan parlamentin tai neuvoston asetuksen

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 528/2012, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012, biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä (EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1).

(EY) N:o 1107/2009⁴ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008⁵ mukaisesti;

- 21) 'superabsorbenteilla polymeereillä' synteettisiä polymeerejä, jotka on suunniteltu imemään ja pidättämään massaansa verrattuna suuria nestemääriä;
- 22) 'synteettisillä polymeereillä' makromolekyyllisiä aineita, muita kuin selluloosamassaa, jotka on saatu tarkoituksellisesti joko
 - a) polymerisaatioprosessissa, kuten polyadditiossa tai polykondensaatiossa, tai muussa samankaltaisessa monomeerien ja muiden lähtöaineiden prosessissa;
 - b) muuntamalla luontaisia tai synteettisiä makromolekyyliä kemiallisesti;
 - c) mikrobikäymisellä.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

Arviointiperuste 1. Revintämassa

Tätä arviointiperustetta sovelletaan revintämassaan, jonka osuus lopputuotteesta on ≥ 1 painoprosenttia.

1.1. Revintämassan hankinta

Kaikilla (100 %) revintämassan toimittajilla on oltava alkuperäketjun jäljitettävyyttä koskevat, riippumattoman kolmannen osapuolen sertifiointijärjestelmässä, kuten FSC-, PEFC- tai vastaavassa järjestelmässä, myönnetty sertifikaatit.

Vähintään 70 prosentilla revintämassan tuotantoon käytetyistä puuraaka-aineista on oltava voimassa olevat, riippumattoman kolmannen osapuolen sertifiointijärjestelmässä, kuten FSC-, PEFC- tai vastaavassa järjestelmässä, myönnetty kestävän metsänhoidon sertifikaatit. Puuraaka-aineiden jäljelle jäävän osan, mahdollinen ensiöpuumateriaali mukaan lukien, on oltava valvottua puuta, joka kuuluu sellaisen todentamisjärjestelmän piiriin, jolla varmistetaan, että se on laillisesti hankittua ja täyttää kaikki sertifioiduttomia materiaaleja koskevat muut sertifiointijärjestelmän vaatimukset.

Alkuperäketjun jäljitettävyyttä ja/tai kestävää metsänhoitoa koskevia sertifikaatteja myöntävien sertifiointielinten on oltava kyseisen sertifiointijärjestelmän hyväksymiä/tunnustamia.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on annettava vakuutus arviointiperusteen noudattamisesta ja esitettävä sen tueksi pätevät riippumattomasti varmennetut alkuperäketjun jäljitettävyyttä koskevat sertifikaatit, jotka kattavat kaiken (100 %) tuotteessa käytetyn revintämassan toimittajat. Riippumattomaksi kolmannen osapuolen sertifiointiksi hyväksytään FSC-, PEFC- tai vastaavan järjestelmän mukainen sertifiointi.

Lisäksi hakijan on toimitettava tarkastetut kirjanpitoasiakirjat, jotka osoittavat, että vähintään 70 prosenttia revintämassan tuotantoon käytetystä puuraaka-aineesta on määritelty sertifioiduksi materiaaliksi voimassa olevien FSC-, PEFC- tai vastaavien järjestelmien mukaisesti. Tarkastettujen kirjanpitoasiakirjojen on oltava voimassa EU-ympäristömerkin koko voimassaoloajan. Toimivaltaisten elinten on tarkastettava kirjanpitoasiakirjat uudelleen 12 kuukauden kuluttua EU-ympäristömerkkilisenssin myöntämisestä.

Jos revintämassaa käytetään airlaid-materiaalissa, airlaid-materiaalin toimittajan on kohdennettava hyvityksiä tuotetta varten toimitettuun airlaid-materiaaliin ja esitettävä laskut, joista kohdennettujen hyvitysten määrä ilmenee.

Puuraaka-aineen jäljelle jäävän osuuden osalta on esitettävä todisteet siitä, että sertifioiduttoman ensiömateriaalin osuus on enintään 30 prosenttia ja että se on valvottua puuta, joka kuuluu sellaisen varmennusjärjestelmän piiriin, jolla varmistetaan, että puu on laillisesti hankittu ja täyttää kaikki muut sertifiointijärjestelmän vaatimukset sertifioiduttoman materiaalin osalta. Mikäli sertifiointijärjestelmässä ei erityisesti edellytetä,

että ensiomateriaali on peräisin muista kuin muuntogeenisistä lajeista, tästä on esitettävä lisätodisteet.

1.2 Revintämassan valkaisu

Tämä alaperuste koskee ECF-massaa.

Tuotteessa käytettävää massaa ei saa valkaista alkuainekloorilla (Cl_2).

EU-ympäristömerkin saaneissa tuotteissa käytetyn massan tuotannosta aiheutuvat adsorboituvien orgaanisesti sitoutuneiden halogeenien (AOX) keskimääräiset vuosittaiset päästöt saavat olla enintään 0,140 kg ilma-kuivaa tonnia (ADt) kohti.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja esitettävä sen tueksi ISO 9562:2004 -testimenetelmän mukainen testausseleste, joka sisältää ECF-valkaistuun massaan liittyvät AOX-päästöt kilogrammoina ilma-kuivaa tonnia kohti. Jos tuotteessa käytetään eri massalaatulajeja, hakijan on ilmoitettava kunkin massalajin AOX-päästöt. Testimenetelmiksi voidaan hyväksyä myös muita menetelmiä, jos kolmas osapuoli katsoo ne edellä mainittuja menetelmiä vastaaviksi, ja niiden liitteenä on oltava yksityiskohtaiset laskelmat, jotka osoittavat tämän arviointiperusteen noudattamisen, sekä todentamista tukevat asiakirjat.

AOX-päästöjen mittaukset on tehtävä suodattamattomista ja laskeutumattomista näytteistä tehtaan jätevedenpuhdistamon jätevesien laskupaikasta. Jos tehtaan jätevedet johdetaan kunnalliseen tai muuhun kolmannen osapuolen jätevedenpuhdistamoon, näytteet otetaan kohdasta, jossa tehtaan jätevedet lasketaan viemäriverkkoon, ja analysoidaan suodattamattomina ja laskeutumattomina, ja tulokset kerrotaan kunnallisen tai kolmannen osapuolen jätevedenpuhdistamon tavanomaisella poistotehokertoimella. Poistotehokerroin perustuu kunnallisen tai muun kolmannen osapuolen jätevedenpuhdistamon haltijan antamiin tietoihin.

AOX-päästöjen tiedot ilmoitetaan vähintään 12:n kuukausittain tehdyn mittauksen vuosikeskiarvoina. Jos kyseessä on uusi tai uudelleen rakennettu tuotantolaitos, mittausten on perustuttava vähintään 45 perättäisen päivän tuotantoon laitoksen toimiessa vakiintuneella tuotantoteholla. Todentamista tukeviin asiakirjoihin on sisällyttävä ilmoitus mittaustiheydestä.

AOX-päästöt on mitattava ainoastaan prosesseista, joissa massan valkaisuun käytetään klooriyhdisteitä (ECF-valkaisu). AOX-päästöjä ei tarvitse mitata sellaisen massantuotannon jätevesistä, jossa ei käytetä valkaisua, tai jos valkaisu tehdään kloorittomilla aineilla.

Hakijan on myös toimitettava massan valmistajan vakuutus siitä, että alkuaineklooria (Cl_2) ei ole käytetty.

Jos hakija ei käytä ECF-massaa, sitä koskeva vakuutus riittää.

1.3. Revintämassan tuotannosta aiheutuvat päästöt veteen (kemiallinen hapentarve eli COD ja fosfori (P)) ja ilmaan (rikkiyhdisteet (S) ja NO_x)

Massantuotannon päästöt veteen ja ilmaan ilmaistaan pisteinä (P_{COD}, P_P, P_S, P_{NO_x}). Pisteet lasketaan jakamalla todellinen päästöarvo taulukossa 1 ilmoitetuilla viitearvoilla.

— Mikään pisteiden P_{COD}, P_P, P_S, ja P_{NO_x} yksittäinen pistemäärä ei saa olla suurempi kuin 1,5.

— Pisteiden summa (P_{summa} = P_{COD} + P_P + P_S + P_{NO_x}) ei saa olla suurempi kuin 4,0.

Kutakin käytettyä massaa ”i” vastaavat mitatut päästöt (ilmaistuina kiloina ilmakeivä tonnia kohti) painotetaan kunkin käytetyn massalajin osuuden mukaisesti (massa ”i” suhteessa ilmakeivään tonniin massaa ”i”) ja lasketaan yhteen. Eri massalajien päästöjen viitearvot annetaan taulukossa 1. Yhteispäästöt jaetaan viitearvojen yhteismäärällä seuraavan COD-päästöjä koskevan kaavan mukaisesti:

$$P_{COD} = \frac{COD_{yhteensä}}{COD_{viite,yhteensä}} = \frac{\sum_{i=1}^n [massa_i \times COD_{massa,i}]}{\sum_{i=1}^n [massa_i \times COD_{viite,massa,i}]}$$

Taulukko 1

Eri massatyyppien päästöjen viitearvot. CTMP = kemikuumahierre; NSSC = puolikemiallinen neutraali sulfiittimassa

	Viitearvot (kg/ADt)			
	COD _{viite}	P _{viite}	S _{viite}	NO _x _{viite}
Integroidut tehtaat				
Valkaistu kemiallinen massa (muu kuin sulfiittimassa)	16,0	0,030 ⁽¹⁾ 0,05 ⁽²⁾	0,6	1,5
Valkaistu kemiallinen massa (sulfiittimassa)	24,0	0,03	0,6	1,5
Valkaisematon kemiallinen massa	6,5	0,02	0,6	1,5
Valkaisematon kemiallinen massa (ainoastaan UKP-E-laatu)	6,5	0 035	0,6	1,5
CTMP	15,0	0,01	0,2	0,3
NSSC	11	0,02	0,4	1,5
Integroimattomat tehtaat⁽³⁾				

Muuntamisprosessi	1	0 001	0,15	0,6
-------------------	---	-------	------	-----

(¹) P:n nettopäästöt otetaan huomioon laskelmassa. Luontaisesti puun raaka-aineessa ja vedessä esiintyvä fosfori voidaan vähentää fosforeiden kokonaispäästöistä. Enintään 0,010 kg/ADT:n vähennykset voidaan hyväksyä.

(²) Korkeampi arvo viittaa tehtaisiin, joissa käytetään sellaisilta alueilta saatavaa eukalyptuspuuta ja eteläisten Yhdysvaltojen mäntylajeja, joilla fosforipitoisuus on suuri, ja sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2026 saakka. Tammikuun 1 päivästä 2027 raja-arvoa 0,03 kg P/ADT sovelletaan myös tehtaisiin, joissa käytetään sellaisilta alueilta saatavaa eukalyptuspuuta ja eteläisten Yhdysvaltojen mäntylajeja, joilla fosforipitoisuus on suuri.

(³) Integroimattomien tehtaiden raaka-ainemassan tai -massojen on oltava integroituja tehtaita koskevien arvojen mukaisia, ja niihin olisi lisättävä muuntamisprosessista aiheutuvat päästöt.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on toimitettava yksityiskohtaiset laskelmat ja testaustiedot, joista käy ilmi tämän arviointiperusteen noudattaminen, sekä vastaavat todentamista tukevat asiakirjat, joihin on sisällyttävä testausselostet. Testauksessa on käytettävä seuraavia, jatkuvaan tai säännölliseen valvontaan perustuvia standardoituja menetelmiä: COD: ISO 15705 tai ISO 6060; Kokonaisfosfori: EN ISO 6878; NOx: EN 14792, ISO 11564 tai EPA:n menetelmä 7e; S (rikin oksidit): EN 14791, EPA:n menetelmä 6c tai 8; S (pelkistyneet rikkiyhdisteet): EPA no 15A, 16A, 16B tai 16c; Öljyn rikkipitoisuus: ISO 8754; Hiilen rikkipitoisuus: ISO 19579; Biomassan rikkipitoisuus: EN 15289. Myös sellaiset testimenetelmät on hyväksyttävä, joiden soveltamisalan ja vaatimusten katsotaan vastaavan jotakin mainituista kansallisista ja kansainvälisistä standardeista ja joiden vastaavuuden riippumaton kolmas osapuoli on vahvistanut. Päästöjen valvontaan voi käyttää myös pikatestejä, kunhan niitä tehdään säännöllisesti (esimerkiksi kuukausittain) ja niiden tuloksia vertaillaan edellä mainittuihin tai vastaaviin asiaa koskeviin standardeihin.

COD-mittausten osalta hyväksytään jatkuva valvonta, joka perustuu orgaanisen hiilen kokonaismäärän (total organic carbon, TOC) analysointiin, kunhan kyseiselle laitokselle on määriteltä TOC- ja COD-tulosten välinen korrelaatio.

COD-mittaukset on tehtävä ja kokonaisfosforipäästöt mitattava vähintään viikoittain. Rikki- ja NOx-päästöt on mitattava vähintään kaksi kertaa kalenterivuodessa (neljästä kuuteen kuukauden välein).

Tiedot ilmoitetaan vuosittaisina keskiarvoina seuraavia tapauksia lukuun ottamatta:

— tuotantojakso kestää vain määräajan,

— kyseessä on uusi tai uudelleen rakennettu tuotantolaitos, jolloin mittausten on perustuttava vähintään 45 perättäisen päivän tuotantoon laitoksen toimiessa vakiintuneella tuotantoteholla.

Mittaustulosten on edustettava asianomaista tuotantajaksoa, ja kunkin päästöparametrin osalta on tehtävä riittävä määrä mittauksia. Todentamista tukevissa asiakirjoissa on ilmoitettava mittaustiheys sekä COD-, kokonaisfosfori-, S- ja NO_x-pisteiden laskelmat.

Vesistöihin joutuvien päästöjen mittaukset on tehtävä suodattamattomista ja laskeutumattomista näytteistä tehtaan jätevedenpuhdistamon jätevesien laskupaikasta. Jos tehtaan jätevedet johdetaan kunnalliseen tai muuhun kolmannen osapuolen jätevedenpuhdistamoon, näytteet otetaan kohdasta, jossa tehtaan jätevedet lasketaan viemäriverkkoon, ja analysoidaan suodattamattomina ja laskeutumattomina, ja tulokset kerrotaan kunnallisen tai kolmannen osapuolen jätevedenpuhdistamon tavanomaisella poistotehokertoimella. Poistotehokerroin perustuu kunnallisen tai muun kolmannen osapuolen jätevedenpuhdistamon haltijan antamiin tietoihin.

Ilmakehään joutuviin päästöihin on sisällyttävä kaikki S- ja NO_x-päästöt, joita syntyy massantuotannon aikana, tuotantolaitoksen ulkopuolella kehitetty höyry mukaan luettuna. Sähköntuotantoon liittyviä päästöjä ei tarvitse ottaa huomioon. Jos samalla laitoksella tuotetaan lämpöä ja sähköä yhteistuotantona, laitoksen sähköntuotannosta aiheutuvat S- ja NO_x -päästöt vähennetään kokonaismäärästä. Lämmöntuotannosta aiheutuvat päästöt lasketaan seuraavasti:

$$2 \times (\text{MWh(sähkö)})/[2 \times \text{MWh(sähkö)} + \text{MWh(lämpö)}]$$

Tässä laskelmassa 'sähköllä' tarkoitetaan yhteistuotantolaitoksessa tuotettua sähköä ja 'lämpö' on yhteistuotantolaitoksesta massantuotantoon toimitettu nettolämpö.

Rikin yhdisteiden ja NO_x-yhdisteiden mittauksiin on sisällyttävä soodakattilat, kalkkiuunit, höyrykattilat ja väkevien hajukaasujen polttouunit. Myös hajapäästöt on otettava huomioon.

Rikkiyhdistepäästöjen ilmoitettuihin arvoihin on sisällyttävä sekä hapettuneen että pelkistyneen rikin päästöt (SO₂ ja pelkistyneet rikkiyhdisteet (TRS) – rikkinä mitattuna). Öljyllä, hiilellä ja muilla ulkoisilla polttoaineilla, joiden rikkipitoisuus on tunnettu, tapahtuvaan lämmöntuotantoon liittyvät rikkipäästöt voidaan mittaamisen sijasta laskea, ja ne on otettava huomioon.

1.4 Revintämassan tuotannosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt

Revintämassan tuotannosta aiheutuvat hiilidioksidipäästöt eivät saa ylittää taulukossa 2 esitettyjä arvoja, sähköntuotannosta (joko tuotantolaitoksessa tai sen ulkopuolella) aiheutuvat päästöt mukaan luettuina. Hiilidioksidipäästöihin on laskettava kaikki massan tuotannossa käytetyt energialähteet.

Energianlähteiden hiilidioksidipäästöjen laskemisessa on käytettävä taulukossa 3 mainittuja viitearvoja. Muiden energialähteiden hiilidioksidipäästökertoimet voi tarvittaessa katsoa

komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2066⁶ liitteestä VI. Verkkosähkön hiilidioksidipäästökertoimien puolestaan olisi oltava komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/331⁷ mukaisia.

Taulukko 2. Eri massatyypin raja-arvot. CTMP: kemikuumahierre

Integroidut tehtaot	
Kemialliset ja puolikemialliset massat	400 kg CO ₂ /ADt
CTMP	900 kg CO ₂ /ADt
Integroimattomat tehtaot	
Muuntamisprosessi ⁽¹⁾	95 kg CO ₂ /ADt

⁽¹⁾ Integroimattomien tehtaoiden raaka-ainemassan tai -massojen on oltava integroitua tehtaota koskevien arvojen mukaisia, ja niihin olisi lisättävä muuntamisprosessista aiheutuvat päästöt.

Taulukko 3 Eri energialähteiden hiilidioksidipäästöjen viitearvot

Polttoaine	Hiilidioksidipäästöt	Yksikkö	Viite
Hiili	94,6	g CO ₂ fossiilinen/MJ	Asetus (EU) 2018/2066
Raakaöljy	73,3	g CO ₂ fossiilinen/MJ	Asetus (EU) 2018/2066
Polttoöljy 1	74,1	g CO ₂ fossiilinen/MJ	Asetus (EU) 2018/2066
Polttoöljy 2–5	77,4	g CO ₂ fossiilinen/MJ	Asetus (EU) 2018/2066
Nestekaasu	63,1	g CO ₂ fossiilinen/MJ	Asetus (EU) 2018/2066
Maakaasu	56,1	g CO ₂ fossiilinen/MJ	Asetus (EU) 2018/2066
Yleisen sähköverkon sähkö	376	g CO ₂ fossiilinen/kWh	Asetus (EU) 2019/331

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on toimitettava tiedot ja yksityiskohtaiset laskelmat, joista käy ilmi tämän arviointiperusteen noudattaminen, sekä vastaavat todentamista tukevat asiakirjat.

⁶ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/2066, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista sekä komission asetuksen (EU) N:o 601/2012 muuttamisesta, C/2018/8588 (EUVL L 334, 31.12.2018, s. 1).

⁷ Komission delegoitu asetus (EU) 2019/331, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajusten siirtymäsäännösten määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti (EUVL L 59, 27.2.2019, s. 8).

Massan valmistajan on ilmoitettava hakijalle jokaisen käytetyn massalajin osalta yksi hiilidioksidipäästöarvo ilmaistuna hiilidioksidikiloina/ilmakuiva tonni.

Hiilidioksidipäästötietoihin on sisällyttävä kaikki laitosten massantuotannon aikana käytetyt energianlähteet sekä sähköntuotannosta (joko tuotantolaitoksessa tai sen ulkopuolella) aiheutuvat päästöt.

Hiilidioksidipäästöjä laskettaessa tuotantoprosesseja varten ostetun ja niissä käytetyn uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian hiilidioksidipäästöjen määräksi lasketaan nolla. Biomassan polton osalta tämä tarkoittaa, että biomassan on täytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2018/2001⁸ määritellyt kestävyttä ja kasviuonekaasupäästöjen vähennyksiä koskevat kriteerit. Hakijan on toimitettava riittävät asiakirjat, joilla osoitetaan, että tällaista energiaa tosiasiallisesti käytetään laitoksella tai on ostettu ulkopuolisilta toimittajilta (jäljennös sopimuksesta ja lasku, josta käy ilmi uusiutuvan energian osuus ostetusta sähköstä).

Laskelmien tai massataseiden on perustuttava 12 kuukauden tuotantoon. Laskelmat on toistettava vuosittain. Jos kyseessä on uusi tai uudelleen rakennettu tuotantolaitos, laskelmien on perustuttava vähintään 45 perättäisen päivän tuotantoon laitoksen toimiessa vakiintuneella tuotantoteholla. Laskelmien on oltava edustavia vastaavan tuotantojakson osalta.

Yleisen sähköverkon sähkön osalta on käytettävä edellä ilmoitettua arvoa (eurooppalainen keskiarvo), ellei hakija esitä asiakirjoja, joista käy ilmi sen sähköntoimittajien tarkat arvot (tietynlaista sähköä tai sertifioitua sähköä koskeva sopimus). Tässä tapauksessa hakija voi käyttää tätä arvoa edellä mainitun arvon sijasta. Vaatimusten noudattamisen todistavassa asiakirja-aineistossa on oltava mukana tekniset eritelvät, joista keskimääräinen arvo käy ilmi (esimerkiksi kopio sopimuksesta).

1.5. Energiankulutus revintämassan tuotannossa

Massantuotannon energiankulutukseen on sisällyttävä sekä sähkön kulutus että lämmön tuottamiseen käytetyn polttoaineen kulutus, ja se on ilmaistava pisteinä ($P_{\text{sähkö}}$ ja $P_{\text{polttoaine}}$). Kulutukseen sovelletaan seuraavia raja-arvoja ja viitearvoja:

— $P_{\text{sähkö}} < 1,5$;

— $P_{\text{polttoaine}} < 1,5$;

— — Pisteiden summa ($P_{\text{summa}} = P_{\text{sähkö}} + P_{\text{polttoaine}}$) ei saa olla suurempi kuin 2,5.

Sähkönkulutuspisteiden laskeminen:

$$P_{\text{sähkö}} = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{massa}_i \times E_{\text{massa},i}]}{\sum_{i=1}^n [\text{massa}_i \times E_{\text{viite, massa},i}]}$$

Tässä yhtälössä:

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (uudelleenlaadittu) (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

$E_{\text{massa},i}$ = laitoksessa tuotettu sähkö + ostettu sähkö – myyty sähkö;

$E_{\text{viite, massa},i}$ kuten taulukossa 4.

$E_{\text{massa},i}$ ilmaistaan kilowattitunteina ilmaukuivaa tonnia kohti ja lasketaan kullekin lopputuotteessa käytetylle massalle i .

Polttoaineenkulutuspisteiden laskeminen:

$$P_{\text{polttoaine}} = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{massa}_i \times F_{\text{massa},i}]}{\sum_{i=1}^n [\text{massa}_i \times F_{\text{viite, massa},i}]}$$

Tässä yhtälössä:

$F_{\text{massa},i}$ = laitoksessa tuotettu polttoaine + ostettu polttoaine – myyty polttoaine – $1,25 \times$ laitoksessa tuotettu sähkö;

$F_{\text{viite, massa},i}$ kuten taulukossa 4.

$F_{\text{massa},i}$ ilmaistaan kilowattitunteina ilmaukuivaa tonnia kohti ja lasketaan kullekin lopputuotteessa käytetylle massalle i .

Sen polttoaineen määrä, joka käytettiin myydyn lämmön tuotantoon, lisätään edellä esitettyssä kaavassa termiin ”myyty polttoaine”.

Jos käytetään useiden massalaatujen seosta, lämmöntuotannon sähkön- ja polttoaineenkulutuksen viitearvoja painotetaan kunkin käytetyn massalaadun osuuden mukaisesti (massa i , kun on kyse ilmaukuivasta tonnista massaa) ja näin saadut arvot lasketaan yhteen. Lisätään myös massojen sekoituksessa käytetty energia sekä muuntamisprosessissa käytetty energia.

Taulukko 4 Sähkön ja polttoaineen viitearvot

Massalaji	$E_{\text{viite, massa}}$ kWh/ADt	$F_{\text{viite, massa}}$ kWh/ADt
Integroidut tehta		
Kemialliset ja puolikemialliset massat	800	5 400
CTMP	1 800	900
Integroimattomat tehta (1)		
Muuntamisprosessi	250	1 800

(1) Integroimattomien tehta

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on toimitettava tiedot sähkön ja polttoaineen kokonaiskulutuksesta sekä laskelmat ja todentamista tukevat asiakirjat, joista käy ilmi tämän arviointiperusteen noudattaminen.

Hakijan on laskettava kaikki massan tuotannossa käytetyt energiapanokset lämpöön/polttoaineisiin ja sähköön jaoteltuina. Jos tuotannossa käytetään revintämassojen seosta, kunkin revintämassan osuus energiankulutuksesta on laskettava. Raaka-aineiden kuljetuksessa käytettyä energiaa ei lasketa energiankulutukseen. Laskelmien tai massataseiden on perustuttava 12 kuukauden tuotantoon. Laskelmat on toistettava vuosittain. Jos kyseessä on uusi tai uudelleen rakennettu tuotantolaitos, laskelmien on perustuttava vähintään 45 perättäisen päivän tuotantoon laitoksen toimiessa vakiintuneella tuotantoteholla. Laskelmien on oltava edustavia vastaavan tuotantojakson osalta.

Sähkön kokonaiskulutus E_{massa} sisältää verkosta saatavan nettosähkön ja laitoksen oman sähköntuotannon sähkövoimana mitattuna. Jäteveden käsittelyyn käytettyä sähköä ei lasketa mukaan.

Polttoaineen kokonaiskulutus F_{massa} sisältää kaikki ostetut polttoaineet, laitosalueen prosesseista peräisin olevien nesteiden ja jätteen (esim. puujäte, sahanpuru, nesteet jne.) polttamisella talteen otetun lämpöenergian sekä laitoksen omassa sähköntuotannossa talteen otetun lämmön. Hakijan täytyy kokonaislämpöenergiaa laskiessaan ottaa kuitenkin huomioon vain 80 prosenttia näistä lähteistä saadusta lämpöenergiasta.

Jos höyryä kehitetään käyttämällä sähköä lämmönlähteenä, höyryn lämpöarvo on laskettava ja jaettava arvolla 0,8 ja saatu tulos lisättävä polttoaineen kokonaiskulutukseen.

Arviointiperuste 2. Selluloosamuuntokuidut

Tätä arviointiperustetta sovelletaan selluloosakuituihin, joiden osuus lopputuotteesta on ≥ 1 painoprosenttia.

2.1. Selluloosamuuntokuitujen hankinta

Kaikilla (100 %) liukosellun toimittajilla on oltava alkuperäketjun jäljitettävyyttä koskevat, riippumattoman kolmannen osapuolen sertifiointijärjestelmässä, kuten FSC-, PEFC- tai vastaavassa järjestelmässä, myönnettyt sertifikaatit.

Vähintään 70 prosentilla liukosellun tuotantoon käytetyistä raaka-aineista on oltava voimassa olevat, riippumattoman kolmannen osapuolen sertifiointijärjestelmässä, kuten FSC-, PEFC- tai vastaavassa järjestelmässä, myönnettyt kestävän metsänhoidon sertifikaatit. Liukosellun tuotantoon käytettävän jäljelle jäävän raaka-aineen on oltava sellaisen todentamisjärjestelmän piirissä, joka takaa, että materiaali on laillisesti hankittu ja täyttää kaikki muutkin sertifiointimateriaalia koskevat sertifiointijärjestelmän vaatimukset.

Alkuperäketjun jäljitettävyyttä ja/tai kestävää metsänhoitoa koskevia sertifikaatteja myöntävien sertifiointielinten on oltava kyseisen sertifiointijärjestelmän hyväksymiä/tunnustamia.

Puuvillalinttereistä tuotetun liukosellun on oltava puuvillaa koskevan arviointiperusteen 3.1 (lähde ja jäljitettävyyys) mukaista.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on annettava vakuutus arviointiperusteen noudattamisesta ja esitettävä sen tueksi pätevä riippumattomasti varmennettu alkuperäketjun jäljitettävyyttä koskeva sertifikaatti, joka kattaa kaiken (100 %) tuotteessa käytetyn revintämässan toimittajat. Riippumattomaksi kolmannen osapuolen sertifioinniksi hyväksytään FSC-, PEFC- tai vastaavan järjestelmän mukainen sertifiointi.

Lisäksi hakijan on toimitettava tarkastetut kirjanpitoasiakirjat, jotka osoittavat, että vähintään 70 prosenttia revintämässan tuotantoon käytetystä raaka-aineesta on määritelty sertifioituksi materiaaliksi voimassa olevien FSC-, PEFC- tai vastaavien järjestelmien mukaisesti. Tarkastettujen kirjanpitoasiakirjojen on oltava voimassa EU-ympäristömerkin koko voimassaoloajan. Toimivaltaisten elinten on tarkastettava kirjanpitoasiakirjat uudelleen 12 kuukauden kuluttua EU-ympäristömerkkilisenssin myöntämisestä.

Jos selluloosamuuntokuituja käytetään airlaid-materiaalissa tai muussa kuitukangasmateriaalissa, airlaid-materiaalin tai muun kuitukangasmateriaalin toimittajan on kohdistettava hyvitykset tuotetta varten toimitetulle airlaid-materiaalille tai muulle kuitukangasmateriaalille ja esitettävä laskut, joista kohdennettujen hyvitysten määrä ilmenee.

Raaka-aineen jäljelle jäävän osuuden osalta on esitettävä todisteet siitä, että sertifioimattoman ensiomateriaalin osuus on enintään 30 prosenttia ja että se on valvottua materiaalia, joka kuuluu sellaisen varmennusjärjestelmän piiriin, jolla varmistetaan, että puu on laillisesti hankittu ja täyttää kaikki muut sertifiointijärjestelmän vaatimukset sertifioimattoman materiaalin osalta.

Mikäli sertifiointijärjestelmässä ei erityisesti edellytetä, että ensiomateriaali on peräisin muista kuin muuntogeenisistä lajeista, tästä on esitettävä lisätodisteet.

2.2. Selluloosamuuntokuitujen valkaisu

Tämä alaperuste ei koske kloorikemikaalittomasti (TCF) valkaistua massaa.

Selluloosamuuntokuitujen valmistuksessa käytettävää massaa ei saa valkaista alkuainekloorilla (Cl₂).

Adsorboituvien orgaanisesti sitoutuneiden halogeenien (AOX) ja orgaanisesti sitoutuneen kloorin (OCI) kokonaismäärä ei saa ylittää seuraavia raja-arvoja:

- 0,140 kg/ADt, mitattuna massanvalmistuksen jätevedestä (AOX); ja
- 150 ppm mitattuna valmiista selluloosamuuntokuiduista (OCI) .

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on saatava massan toimittajalta vakuutus siitä, että kloorikaasua ei ole käytetty, ja (mahdollisuuksien mukaan) testiraportti, joka osoittaa, että sekä AOX- että OCI-vaatimusta on noudatettu, käyttämällä asianmukaista testimenetelmää:

- AOX: ISO 9562 tai vastaava EPA 1650C,

— OCI: ISO 11480.

AOX:n mittaustiheys on vahvistettava revintämassaa koskevan arviointiperusteen 1.2. mukaisesti

Jos hakija ei pysty toimittamaan massanvalmistuksen jätevedestä mitattua todellista AOX-pitoisuutta, on sen toimitettava vastaava, massanvalmistajan allekirjoittama vaatimustenmukaisuusvakuutus.

Jos hakija ei käytä ECF-massaa, sitä koskeva vakuutus riittää.

2.3. Selluloosamuuntokuitujen tuotanto

a) Yli 50 prosenttia selluloosamuuntokuitujen valmistukseen käytettävästä liukosellusta on saatava liukosellulaitoksilta, jotka hyödyntävät käytettyä prosessilientä jommallakummalla seuraavista tavoista:

- i) sähkön ja/tai höyryn tuottaminen laitoksella tai
- ii) kemiallisten rinnakkaistuotteiden valmistaminen.

b) Viskoosi- ja modaalikuitujen tuotantoprosessien aikana ilmaan ja veteen pääsevät yhdisteet eivät saa ylittää seuraavia raja-arvoja:

Taulukko 5. Viskoosi- ja modaalikuitujen päästöarvot

Kuitutyyppi	Rikkipäästöt ilmaan – raja-arvo (g/kg)	Sinkkipäästöt veteen – raja- arvo (g/kg)	COD- mittaukset vedessä – raja-arvo (g/kg)	SO ₄ ²⁻ -päästöt veteen – raja- arvo (g/kg)
Katkokuitu	20	0,05	5	300
Filamenttikuitu				
— Erinä	40	0,10	5	200
tapahtuva pesu	170	0,50	6	250
— Integroitu pesu				

Huomautus: Raja-arvot ilmaistaan vuotuisena keskiarvona. Kaikki arvot ilmaistaan grammoina epäpuhtauksia tuotekiloa kohti.

Arviointi ja todentaminen:

a) Hakijan on annettava asiakirjatodisteet siitä, että vaaditulla osuudella liukosellun toimittajista on asianmukainen sähköntuotantolaitteisto tai rinnakkaistuotteiden talteenotto- ja valmistusjärjestelmät asennettuna asianomaisilla tuotantoalueilla. Lisäksi on toimitettava luettelo tällaisista liukosellun toimittajista.

b) Testimenetelmien osalta:

- (i) Hakijan on toimitettava yksityiskohtaiset asiakirjat ja/tai testiraportit, joista käy ilmi tämän arviointiperusteen noudattaminen, sekä vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.
- (ii) Rikkipäästöt ilmaan: käytetään standardissa EN 14791, EPA no 8, 15A, 16A tai 16B tai DIN 38405-D27 määriteltyä menetelmää.
- (iii) Sinkkipäästöt veteen: käytetään standardissa EN ISO 11885 määriteltyä menetelmää.
- (iv) COD-mittaukset vedessä: käytetään standardissa ISO 6060, DIN ISO 15705, DIN 38409-01 tai DIN 38409-44 määriteltyä menetelmää.
- (v) SO_4^{2-} (sulfaatti) -päästöt veteen: käytetään standardissa ISO 22743 määriteltyä menetelmää.
- (vi) Myös sellaiset testimenetelmät on hyväksyttävä, joiden soveltamisalan ja vaatimusten katsotaan vastaavan jotakin mainituista kansallisista ja kansainvälisistä standardeista ja joiden vastaavuuden riippumaton kolmas osapuoli on vahvistanut.
- (vii) Yksityiskohtaisissa asiakirjoissa ja testiraporteissa on esitettävä S-, Zn-, COD- ja SO_4^{2-} -päästöjen mittaustiheydet. COD-, S-, Zn- ja SO_4^{2-} -päästöt on mitattava viikoittain sääntelyä koskevissa vaatimuksissa mahdollisesti edellyttävien muiden mittausten lisäksi.

Arviointiperuste 3. Puuvilla ja muut luonnolliset luonnonsiemenkuidut

3.1. Puuvillan ja muiden luonnollisten luonnonsiemenkuitujen hankinta ja jäljitettävyyden

Tätä arviointiperustetta sovelletaan puuvillaan ja muihin luonnollisiin luonnonsiemenkuituihin, joiden osuus lopputuotteesta on ≥ 1 painoprosenttia.

- a) Kaikki puuvilla ja muut luonnolliset luonnonsiemenkuidut on kasvatettava neuvoston asetuksessa (EY) N:o 834/2007⁹ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/848¹⁰, luonnonmukaista tuotantoa koskevassa Yhdysvaltain kansallisessa ohjelmassa (NOP¹¹) tai vastaavissa Euroopan unionin kauppakumppaneiden hyväksymissä oikeudellisissa velvoitteissa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Luonnonmukaisesti viljelty puuvilla voi sisältää luonnonmukaisesti viljeltyä puuvillaa ja siirtymävaiheen tuotannosta saatua puuvillaa.
- b) Arviointiperusteen 3.1(a) mukaisesti kasvatettujen ja imukykyisten hygieniatuotteiden valmistukseen käytettävien puuvillan ja muiden luonnollisten luonnonsiemenkuitujen on oltava jäljitettävissä.

Tämä vaatimus ei koske tamponien naruja.

⁹ Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta, PE/62/2017/REV/1 (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1).

¹¹ National Organic Program, A Rule by the Agricultural Marketing Service on 12/21/2000, 65 FR 80547.

Arviointi ja todentaminen:

a) Riippumattoman valvontaelimen on varmennettava, että puuvillan ja/tai muiden luonnollisten luonnonsiemenkuitujen luonnonmukainen osuus on tuotettu asetuksessa (EY) N:o 834/2007 ja asetuksessa (EU) 2018/848, US NOP-ohjelmassa tai vastaavissa Euroopan unionin kauppakumppaneiden hyväksymissä oikeudellisissa velvoitteissa vahvistettujen tuotanto- ja tarkastusvaatimusten mukaisesti. Todentaminen on suoritettava vuosittain kunkin alkuperämaan osalta.

b) Hakijan on osoitettava vuosittain ja tuotantolinjojen mukaan eriteltynä, että lopputuotteen/lopputuotteiden valmistamista varten vuodessa ostettu puuvilla ja/tai muut luonnolliset luonnonsiemenkuidut ovat materiaalisältöä koskevien vaatimusten mukaisia. Hakijan on toimitettava maksutapahtumatiedot tai laskut, joista käy ilmi maanviljelijöiltä tai tuottajaryhmiltä vuosittain ostetun puuvillan ja/tai muiden luonnollisten luonnonsiemenkuitujen määrä ja sertifioitujen paalien kokonaispaino.

3.2. Puuvillan ja muiden luonnollisten luonnonsiemenkuitujen valkaisu

Puuvilla ja muut luonnolliset luonnonsiemenkuidut saa valkaista ainoastaan TCF-teknologioiden avulla.

Tämä alaperuste ei koske liukosellun tuotantoon käytettäviä puuvillalinttereitä.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on toimitettava puuvillan ja/tai muiden luonnollisten luonnonsiemenkuitujen toimittajan vakuutus TCF- teknologioiden käytöstä.

Arviointiperuste 4. Synteettisten polymeerien ja muovimateriaalien valmistus

Tätä arviointiperustetta sovelletaan kaikkiin synteettisiin polymeereihin ja muovimateriaaleihin, joiden osuus lopputuotteesta ja/tai pakkauksesta on ≥ 5 painoprosenttia.

Lopputuotteessa käytettäviä synteettisiä polymeerejä ja muovimateriaaleja valmistavissa laitoksissa on oltava käytössä seuraavia osa-alueita koskevat järjestelmät:

- a) vedensäätö. Vesihuoltojärjestelmästä on esitettävä asiakirjoja tai muu selvitys, ja siihen on sisällyttävä tiedot ainakin seuraavista menettelyistä: vedenkäytön seuranta; todisteet veden kierrättämisestä suljetuissa järjestelmissä; jatkuvat parannustavoitteet ja jäteveden vähentämiseen ja optimointiin liittyvät tavoitteet (tarvittaessa, jos laitoksessa käytetään vettä);
- b) yhdenmety jätahuoltosuunnitelma, jossa asetetaan etusijalle muut käsittelyvaihtoehdot kuin hävittäminen kaiken valmistuslaitoksissa syntyvän jätteen osalta ja noudatetaan jättehierarkiaa jätteen syntymisen ehkäisyyn sekä jätteen uudelleenkäytön, kierrätyksen,

hyödyntämisen ja loppukäsittelyn osalta. Jätehuoltosuunnitelmasta on esitettävä asiakirjoja tai muu selvitys, ja siihen on sisällyttävä tiedot ainakin seuraavista näkökohdista: eri jätejakeiden erottelu; vaarattomasta jätevirrasta peräisin olevien kierrätettävien materiaalien käsittely, keräys, erottelu ja käyttö; materiaalien talteenotto muuhun käyttöön; vaarallisten jätteiden käsittely, kerääminen, erottelu ja loppukäsittely, kuten paikalliset ja kansalliset sääntelyviranomaiset ovat sen määritelleet; jatkuvat parannustavoitteet ja jätteen syntymisen ehkäisemiseen, uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen sekä sellaisten jätejakeiden, joiden syntymistä ei voi estää, talteenottoon liittyvät tavoitteet (mukaan lukien energian talteenotto);

- c) energiatehokkuuden ja energiahuollon optimointi. Energianhallintajärjestelmän on katettava kaikki energiaa käyttävät laitteet, mukaan lukien koneet, valaistus, ilmastointi ja jäähdytys. Energianhallintajärjestelmään on sisällyttävä toimenpiteitä energiatehokkuuden parantamiseksi ja siinä on oltava tiedot vähintään seuraavista menettelyistä: energiatietojen keruusuunnitelman laatiminen ja täytäntöönpano keskeisten energialukujen määrittämiseksi; energiankulutuksen analyysi, joka sisältää luettelon energiaa kuluttavista järjestelmistä, prosesseista ja laitoksista; energian käytön tehostamista koskevien toimenpiteiden määrittäminen; jatkuvat parannustavoitteet ja energiankulutuksen vähentämiseen liittyvät tavoitteet.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on esitettävä lopputuotteessa ja/tai pakkauksessa käytettyjen synteettisten polymeerien ja muovimateriaalien toimittajien vakuutus kriteerin noudattamisesta. Vakuutuksen tueksi on toimitettava raportti, jossa kuvaillaan yksityiskohtaisesti tavarantoimittajien käytössä olevat menettelyt vaatimusten täyttämiseksi kunkin kyseessä olevan laitoksen osalta vesi-, jäte- ja energiasuunnitelmia koskevien standardien, kuten ISO 14001 ja/tai ISO 50001, mukaisesti.

Jos jätehuolto on ulkoistettu, myös alihankkijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

EU:n ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS) rekisteröityjen ja/tai ISO 14001-, ISO 50001- tai EN 16247 -standardin tai vastaavan standardin/järjestelmän mukaisesti sertifioitujen hakijoiden katsotaan täyttävän nämä vaatimukset, jos

- a) tuotantopaikan tai -paikkojen vesihuolto-, jätehuolto- ja energianhallintasuunnitelmat on dokumentoitu yrityksen EMAS-ympäristöselonteossa; tai
- b) tuotantopaikkojen vesihuolto-, jätehuolto- ja energianhallintasuunnitelmia käsitellään riittävästi standardeissa ISO 14001, ISO 50001 tai EN 16247 tai vastaavassa standardissa/järjestelmässä.

Arviointiperuste 5. Biopohjaiset muovimateriaalit

Tätä arviointiperustetta sovelletaan ainoastaan lopputuotteeseen, erillisiin osiin ja/tai pakkauksiin, jotka sisältävät > 1 painoprosentin biopohjaista muovimateriaalia.

Hakija voi vapaaehtoisesti hankkia tietyn prosenttiosuuden lopputuotteen, erillisten osien ja/tai pakkauksen polymeerien (superabsorbentit polymeerit mukaan lukien) kokonaispainoon kuuluvien synteettisten polymeerien ja muovimateriaalien kokonaismäärästä biopohjaisista raaka-aineista. Kiertotalouden periaatteet ohjaavat raaka-aineiden valintaa. Tuottajien olisi esimerkiksi pyrittävä ensisijaisesti käyttämään raaka-aineena orgaanista jätettä ja sivutuotteita¹².

Tässä tapauksessa sovelletaan seuraavaa:

a) Lopputuotteeseen, erillisiin osiin ja/tai pakkauksiin käytettävien biopohjaisten muovien tuottamiseen käytettävien biopohjaisten raaka-aineiden parempi ympäristöprofiili on osoitettava niiden uusimpien sovellettavien menetelmien mukaisesti, joilla arvioidaan biopohjaisten muovien vaikutuksia verrattuna fossiilipohjaisiin muoveihin.¹³

b) Lopputuotteeseen, erillisiin osiin ja/tai pakkauksiin käytettävien biopohjaisten muovien tuottamiseen käytettävillä biopohjaisilla raaka-aineilla on oltava alkuperäketjun jäljitettävyyttä koskevat, komission virallisesti tunnustamassa¹⁴ riippumattoman kolmannen osapuolen sertifiointijärjestelmässä myönnetty sertifikaatit.

Lopputuotteeseen, erillisiin osiin ja/tai pakkauksiin voi vapaaehtoisesti merkitä, että ne sisältävät biopohjaisia muoveja. Tässä tapauksessa väittämä on, että ”x prosenttia tuotteen [erillisten osien ja/tai pakkauksen] muovista on biopohjaista” (jossa $x > 1$ ja x on biopohjaisen muovin täsmällinen ja mitattavissa oleva osuus tuotteessa [erillisissä osissa ja/tai pakkauksessa]). Yleisiä väittämiä, kuten ”biomuovia”, ”biopohjainen”, ”kasvipohjainen”, ”luonnollinen” tai vastaavia, ei saa käyttää.

Arviointi ja todentaminen:

a) Hakijan on osoitettava lopputuotteeseen, erillisiin osiin ja/tai pakkauksiin käytettävien biopohjaisten muovien tuottamiseen käytettävien biopohjaisten raaka-aineiden parempi ympäristöprofiili esittämällä riippumaton kolmannen osapuolen sertifiointi, joka perustuu sillä hetkellä käytettävissä oleviin menetelmiin¹⁵.

¹² Biopohjaisia, biohajoavia ja kompostoitavia muoveja koskevasta EU:n toimintapoliittisesta kehyksestä annetun Euroopan komission tiedonannon mukaisesti. Saatavilla osoitteessa <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?qid=1680246180511&uri=CELEX%3A52022DC0682>.

¹³ Uusimmat menetelmät ovat komission yhteisen tutkimuskeskuksen kehittämä, muovin elinkaariarvioinniksi kutsuttu kehys, joka on saatavilla osoitteessa <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC125046>, ja eurooppalaisen kehyksen luomisesta ”turvallisiksi ja kestäviksi suunniteltujen” kemikaalien ja materiaalien arviointia varten 8 päivänä joulukuuta 2022 annettu komission suositus, joka on saatavilla osoitteessa <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:32022H2510&from=FIhttps://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:32022H2510&from=FI>

¹⁴ Uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin (RED III) uudelleentarkastelun mukaisten, biopohjaisten raaka-aineiden hankintaan liittyvien kestävyysvaatimusten mukaisesti. Euroopan komission virallisesti tunnustamat sertifiointijärjestelmät ovat seuraavat: https://ec.europa.eu/energy/topics/renewable-energy/biofuels/voluntary-schemes_en.

¹⁵ Tällä hetkellä käytettävissä olevat menetelmät on esitetty yllä.

b) Hakijan on annettava vakuutus arviointiperusteen mukaisuudesta ja esitettävä sen tueksi voimassa oleva, riippumattomasti varmennettu alkuperäketjun jäljitettävyyttä koskeva sertifikaatti kaikkien tuotteissa, erillisissä osissa ja/tai pakkauksessa käytettyjen biopohjaisten muoviraaka-aineiden toimittajien osalta. Alkuperäketjun jäljitettävyyttä koskevien sertifikaattien on oltava voimassa koko EU-ympäristömerkin voimassaoloajan. Toimivaltaisten elinten on tarkastettava todistukset uudelleen kahdentoista kuukauden kuluttua EU-ympäristömerkin myöntämisestä.

Hakijan on tarvittaessa toimitettava korkean resoluution valokuva myyntipakkauksesta, jossa biopohjaista muovia koskevaa väitettä koskevat tiedot näkyvät selvästi. Tuotteen, erillisten osien ja/tai pakkauksen synteettisiin polymeereihin ja muovimateriaaleihin sisältyvän biopohjaisen hiilen pitoisuuden määrittämiseen on käytettävä radiohiilimenetelmiin perustuvia standardeja, kuten EN 16640, EN 16785 tai ASTM D 6866-12. Jos radiohiilimenetelmien käyttö ei ole mahdollista, voidaan käyttää massatasemenetelmää, jos sen läpinäkyvyyden ja vastuuvollisuuden korkea taso voidaan varmistaa ja vahvistaa sovitulla standardeilla.

Jotta biopohjaisten muoviraaka-aineiden jäljittäminen olisi mahdollista, Book & Claim -järjestelmään perustuvien ostettujen sertifikaattien käyttö ei ole sallittua. Biopohjaisten muoviraaka-aineiden hankintaa koskevien todisteiden on perustuttava erilläänpito- tai massatasejärjestelmien mukaisiin prosesseihin.

Mikäli sertifiointijärjestelmässä ei erityisesti edellytetä, että ensiomateriaali on peräisin muista kuin muuntogeenisistä lajeista, tästä on esitettävä lisätodisteet.

Arviointiperuste 6. Lopputuotteen valmistuksen materiaaalitehokkuus

Tämän arviointiperusteen vaatimuksia sovelletaan tuotteen lopullisesta kokoamisesta vastaavaan laitokseen.

Tuotteiden valmistuksen ja pakkaamisen aikana saa syntyä kaatopaikalle tai poltettavaksi ilman energian talteenottoa toimitettavaa jätettä enintään

- a) 8 painoprosenttia tamponien lopputuotteiden osalta,
- b) 4 painoprosenttia kaikkien muiden tuotteiden lopputuotteiden osalta.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on vahvistettava, että edellä mainittuja vaatimuksia noudatetaan.

Hakijan on annettava todisteet sen jätteen määrästä, jota ei ole käytetty uudelleen valmistusprosessissa tai jota ei ole muutettu materiaaleiksi ja/tai energiaksi.

Hakijan on esitettävä kaikki seuraavat tiedot:

- a) tuotteen ja pakkauksen paino,
- b) kaikki valmistuksen aikana syntyneet jätevirrat,
- c) hyödynnettävän jättejakeen ja kaatopaikalle tai poltettavaksi loppusijoitettujen jättejakeiden käsittely.

Kaatopaikalle tai poltettavaksi ilman energian talteenottoa toimitettavan jätteen määrä lasketaan tuotetun jätteen määrän ja hyödynnetyn (uudelleenikäytetyn, kierrätetyn jne.) jätteen määrän erotuksena.

Arviointiperuste 7. Kielletyt ja rajoitetut aineet

7.1. Asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaan luokiteltujen aineiden rajoitukset

Tätä alaperustetta sovelletaan lopputuotteeseen ja sen mahdollisiin osiin.

Jollei taulukossa 8 toisin säädetä, lopputuote ja sen osat eivät saa sisältää aineita (sellaisenaan tai seoksissa), jotka on luokiteltu johonkin taulukossa 6 esitetyistä vaaraluokista tai -kategorioista ja niihin liittyvistä vaaralausekekoodeista asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti.

Taulukko 6. Kielletyt vaaraluokat, vaarakategoriat ja niihin liittyvät vaaralausekekoodit

Syöpää aiheuttava, perimää vaurioittava tai lisääntymiselle vaarallinen	
Kategoriat 1A ja 1B	Kategoria 2
H340 Saattaa aiheuttaa perimävaurioita	H341 Epäillään aiheuttavan perimävaurioita
H350 Saattaa aiheuttaa syöpää	H351 Epäillään aiheuttavan syöpää
H350i Saattaa aiheuttaa syöpää hengitettynä	-
H360F Saattaa heikentää hedelmällisyyttä	H361f Epäillään heikentävän hedelmällisyyttä
H360D Saattaa vaurioittaa sikiötä	H361d Epäillään vaurioittavan sikiötä
H360FD Saattaa heikentää hedelmällisyyttä. Saattaa vaurioittaa sikiötä	H361fd Epäillään heikentävän hedelmällisyyttä. Epäillään vaurioittavan sikiötä
H360Fd Saattaa heikentää hedelmällisyyttä. Epäillään vaurioittavan sikiötä	H362 Saattaa aiheuttaa haittaa rintaruokinnassa oleville lapsille
H360Df Saattaa vaurioittaa sikiötä. Epäillään heikentävän hedelmällisyyttä	
Välitön myrkyllisyys	
Kategoriat 1 ja 2	Kategoria 3
H300 Tappavaa nieltynä	H301 Myrkyllistä nieltynä
H310 Tappavaa joutuessaan iholle	H311 Myrkyllistä joutuessaan iholle
H330 Tappavaa hengitettynä	H331 Myrkyllistä hengitettynä

H304 Voi olla tappavaa nieltynä ja joutuessaan hengitysteihin EUH070 Myrkyllistä joutuessaan silmään

Elinkohtainen myrkyllisyys	
Kategoria 1	Kategoria 2
H370 Vahingoittaa elimiä	H371 Saattaa vahingoittaa elimiä
H372 Vahingoittaa elimiä pitkäaikaisessa tai toistuvassa altistumisessa	H373 Saattaa vahingoittaa elimiä pitkäaikaisessa tai toistuvassa altistumisessa
Hengitysteiden ja ihon herkistyminen	
Kategoria 1A	Kategoria 1B
H317 Voi aiheuttaa allergisen ihoreaktion	H317 Voi aiheuttaa allergisen ihoreaktion
H334 Voi aiheuttaa hengitettynä allergia- tai astmaoireita tai hengitysvaikeuksia	H334 Voi aiheuttaa hengitettynä allergia- tai astmaoireita tai hengitysvaikeuksia
Ihmisten terveyteen ja ympäristöön vaikuttavat hormonaaliset haitta-aineet	
Kategoria 1	Kategoria 2
EUH380: Saattaa aiheuttaa hormonitoiminnan häiriöitä ihmisissä	EUH381: Epäillään aiheuttavan hormonitoiminnan häiriöitä ihmisissä
EUH430: Saattaa aiheuttaa hormonitoiminnan häiriöitä ympäristössä	EUH431: Epäillään aiheuttavan hormonitoiminnan häiriöitä ympäristössä
Hitaasti hajoava, biokertyvä ja myrkyllinen	
PBT	vPvB
EUH440: Kertyy ympäristöön ja eläviin eliöihin, myös ihmisiin	EUH441: Kertyy voimakkaasti ympäristöön ja eläviin eliöihin, myös ihmisiin
Hitaasti hajoava, kulkeutuva ja myrkyllinen	
PMT	vPvM
EUH450: Voi aiheuttaa vesivarojen pitkäaikaista hajakuormitusta	EUH451: Voi aiheuttaa vesivarojen erittäin pitkäkestoista hajakuormitusta

Lopputuote, sen mahdolliset osat ja erilliset osat eivät myöskään saa sisältää yli 0,010 painoprosentin pitoisuuksina aineita (sellaisenaan tai seoksissa), jotka on luokiteltu johonkin taulukossa 7 esitetyistä vaaraluokista tai -kategorioista ja niihin liittyvistä vaaralausekekoodeista asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti – ellei taulukossa 8 toisin säädetä.

Taulukko 7. Rajoitetut vaaraluokat ja -kategoriat ja niihin liittyvät vaaralausekekoodit

Vaarallisuus vesiympäristölle	
Kategoriat 1 ja 2	Kategoriat 3 ja 4
H400 Erittäin myrkyllistä vesieliöille	H412 Haitallista vesieliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia
H410 Erittäin myrkyllistä vesieliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia	H413 Voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesieliöille

H411 Myrkyllistä vesieliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia
Vaarallisuus otsonikerrokselle
H420 Vahingoittaa kansanterveyttä ja ympäristöä tuhoamalla otsonia yläilmakehässä

Taulukko 8. Poikkeukset asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti yhdenmukaistetulla luokituksella varustettuja aineita koskeviin rajoituksiin

Aineen tyyppi	Poikkeuksen kohteena oleva vaaraluokka tai -kategoria ja vaaralausekekoodi	Poikkeuksen edellytykset
2-metyyli-2H-isotiatsol-3-oni (MIT)	H400, H314, H301, H311, H318, H410, H330 ja H317	Ainoastaan vesiliukoisissa painoväreissä ja alle 15 ppm:n pitoisuutena musteessa (ennen käyttöä) ja alle 0,1 ppm:n pitoisuutena lopputuotteessa. Musteen on oltava alaperusteen 7.3.4 mukaista.
Dipropeeniglykolidibentsoaatti	H412	Ainoastaan sulateliimoissa, joita käytetään kosteuden osoittamiseen
Aineet ja seokset, joilla on yhdenmukaistettu luokitus H304	H304	Aineet, joiden viskositeetti on alle 20,5 cSt 40 °C:ssa.
Titaanidioksidi (nanomuoto)	H351	Vain pigmenttinä käytettynä. Ei saa käyttää jauheena tai suihkeena.

Vaaralausekekoodeilla viitataan yleensä aineisiin. Jos aineista ei kuitenkaan saada tietoa, on sovellettava seoksia koskevia luokitusääntöjä.

Edellä mainittua vaatimusta ei sovelleta sellaisten aineiden tai seosten käyttöön, joiden ominaisuudet muuttuvat kemiallisesti tuotantoprosessin aikana siten, että jokin merkityksellinen vaara, jonka osalta aine tai seos on luokiteltu asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti, ei enää ole voimassa.

Tätä arviointiperustetta ei sovelleta

— aineisiin, jotka eivät kuulu asetuksen (EY) N:o 1907/2006 soveltamisalaan, sellaisina kuin ne ovat määriteltynä kyseisen asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa;

— asetuksen (EY) N:o 1907/2006 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluviin, mainitun asetuksen liitteessä V lueteltuihin aineisiin, jotka on vapautettu rekisteröintiä, jatkokäyttäjää ja arviointivaatimuksia koskevien säännösten soveltamisesta.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on toimitettava allekirjoitettu vakuutus alaperusteen 7.1 noudattamisesta sekä asiaankuuluvat vakuutukset osien valmistajilta, luettelo kaikista käytetyistä kemikaaleista,

niiden käyttöturvallisuustiedotteet tai kemikaalien toimittajan vakuutukset, sekä kaikki asiaankuuluvat vakuutukset, jotka osoittavat vaatimuksen täyttymisen.

Lopputuotteeseen jäävän rajoitetun aineen tai rajoitetuksi luokitellun väistämättömän epäpuhtauden määrän arvioinnissa käytetään rajoitetun aineen tai epäpuhtauden pitoisuutta ja retentiotekijää, jonka oletetaan olevan 100 prosenttia. Epäpuhtauksien suurin sallittu pitoisuus kemiallisessa tuotteessa on 0,0100 painoprosenttia, ellei sitä ole rajoitettu tiukemmin arviointiperusteen 7.3.8 nojalla. Aineita, joiden tiedetään vapautuvan sisältyvistä aineista tai joiksi sisältyvien aineiden tiedetään hajoavan, pidetään sisältyvinä aineina eikä epäpuhtauksina.

Jos retentiotekijäksi valitaan muu kuin 100 prosenttia (esim. liuotinhaihdutus) tai rajoitettu epäpuhtaus on muuttunut kemiallisesti, tämä on perusteltava.

Alaperusteen 7.1 soveltamisesta vapautettujen aineiden osalta (ks. asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteet IV ja V) hakijan asiaa koskeva vakuutus riittää osoittamaan vaatimustenmukaisuuden.

Koska useat tuotteet tai potentiaaliset tuotteet, joissa käytetään samoja prosessikemikaaleja, voivat kuulua saman EU-ympäristömerkin piiriin, laskelma on esitettävä vain kunkin sellaisen epäpuhtauden osalta, joka sisältyy merkin piiriin kuuluvista tuotteista tai osista ympäristömerkinnän kannalta epäedullisimpaan tuotteeseen tai osaan (esim. eniten painojälkeä sisältävä osa, kun tarkastellaan rajoitetuksi luokiteltuja musteita).

Mikä tahansa hakijan toimitusketjun toimittaja voi toimittaa edellä mainitut todisteet myös suoraan toimivaltaisille elimille.

7.2. Erityistä huolta aiheuttavat aineet

Tätä alaperustetta sovelletaan lopputuotteeseen ja sen mahdollisiin osiin.

Lopputuote ja sen mahdolliset osat eivät saa sisältää aineita (sellaisenaan tai seoksissa), jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitetut perusteet ja jotka on tunnistettu kyseisen asetuksen 59 artiklassa kuvatun menettelyn mukaisesti ja sisällytetty luvanvaraisten, erityistä huolta aiheuttavien aineiden luetteloon.

Arviointi ja todentaminen

Hakijan on toimitettava allekirjoitettu vakuutus siitä, että lopputuote ja sen osat eivät sisällä erityistä huolta aiheuttavia aineita. Vakuutuksen tueksi on toimitettava kaikkien niiden toimitettujen kemikaalien ja materiaalien käyttöturvallisuustiedotteet, joita käytetään lopputuotteen ja sen osien valmistuksessa.

Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 59 artiklan mukaisesti erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi tunnistettujen ja ehdokasluetteloon sisältyvien aineiden luettelo on saatavilla osoitteessa

<https://www.echa.europa.eu/candidate-list-table>.

Luetteloon on viitattava EU-ympäristömerkin hakupäivänä.

Lopputuotteessa väistämättä jäljellä olevien, erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi tunnistettujen epäpuhtauksien määrän arvioinnissa käytetään epäpuhtauden pitoisuutta ja retentiotekijää, jonka oletetaan olevan 100 prosenttia. Epäpuhtauksien suurin sallittu pitoisuus kemiallisessa tuotteessa on 0,0100 painoprosenttia, ellei sitä ole rajoitettu tiukemmin arviointiperusteen 7.3.8 nojalla. Aineita, joiden tiedetään vapautuvan sisältyvistä aineista tai joiksi sisältyvien aineiden tiedetään hajoavan, pidetään sisältyvinä aineina eikä epäpuhtauksina.

Jos retentiotekijäksi valitaan muu kuin 100 prosenttia (esim. liuotinhaihdutus) tai erityistä huolta aiheuttava epäpuhtaus on muuttunut kemiallisesti, tämä on perusteltava.

7.3. Muut erityisrajoitukset

7.3.1 Kielletyt aineet

Tätä alaperustetta sovelletaan lopputuotteeseen ja sen osiin.

Seuraavia aineita ei saa lisätä (sellaisenaan tai seoksissa) lopputuotteessa käytettävään kemialliseen tuotteeseen eikä sen osiin:

- (a) 5-kloori-2-metyyli-4-isotiatsoliini-3-oni (CMIT);
- (b) akryyliamidi superabsorboivissa polymeereissä;
- (c) alkyylifenolietoksylaatit (APEO) ja muut alkyylifenolijohdannaiset [1]. steerisesti estyneet fenoliset antioksidantit, joiden molekyylipaino (MW) on > 600 g/mooli, ovat sallittuja;
- (d) antibakteeriset aineet (esim. nanohopea ja triklosaani);
- (e) formaldehydi ja formaldehydiä vapauttavat aineet [2];
- (f) nitromyskit ja polysykliset myskit;
- (g) Orgaaniset tinayhdisteet, joita käytetään katalyytteina silikonin tuotannossa;
- (h) parabeenit;
- (i) ftalaatit[3];
- (j) aineet, joilla on todettu olevan hormonitoimintaa häiritseviä ominaisuuksia;
- (k) aineet, joita pidetään mahdollisesti hormonitoimintaa häiritsevinä ja jotka kuuluvat kategoriaan 1 tai 2 EU:n sellaisten aineiden prioriteettiluettelossa, joiden hormonitoimintaa häiritseviä vaikutuksia on tutkittava tarkemmin.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on toimitettava allekirjoitettu vakuutus siitä, että tuote on alaperusteen mukainen, ja tarvittaessa sitä tukevat tavarantoimittajien vakuutukset. Tässä alaperusteessa luetellut aineet ovat sallittuja ainoastaan epäpuhtauksina, eikä missään tapauksessa yli 0,0100 painoprosentin pitoisuuksina kemiallisessa tuotteessa, ellei niitä ole rajoitettu tiukemmin arviointiperusteen

7.3.8 nojalla. Aineita, joiden tiedetään vapautuvan sisältyvistä aineista tai joiksi sisältyvien aineiden tiedetään hajoavan, pidetään sisältyvinä aineina eikä epäpuhtauksina.

[Huom.

[1] Aineen nimi on ”alkyyliifenoli” ECHAN kemikaalihaun mukaisesti:
<https://echa.europa.eu/es/advanced-search-for-chemicals>

[2] Formaldehydin ja formaldehydiä vapauttavien aineiden käyttöä liimoissa säännellään alaperusteen 7.3.5 mukaisesti

[3] DINP:n käyttö voi olla sallittua liimavalmisteissa enintään 0,010 painoprosentin pitoisuuksina]

7.3.2. Hajusteet

Tätä arviointiperustetta sovelletaan lopputuotteeseen, sen mahdollisiin osiin, erillisiin osiin ja pakkaukseen.

Hajusteita ei saa lisätä lopputuotteeseen, sen mihinkään osaan, erillisiin osiin eikä pakkaukseen.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on toimitettava allekirjoitettu vakuutus alaperusteen noudattamisesta.

7.3.3. Voiteet

Tätä alaperustetta sovelletaan lopputuotteeseen ja sen mahdollisiin osiin.

Tuotteessa tai sen osissa ei saa käyttää voiteita.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on toimitettava allekirjoitettu vakuutus edellä mainittujen alaperusteiden noudattamisesta.

7.3.4. Musteet ja värit

Tätä alaperustetta sovelletaan lopputuotteeseen ja sen osiin. Tämä vaatimus ei koske erillisiä osia, myyntipakkauksia tai tuotetiedotteita.

a) Lopputuotetta ja sen osia ei saa värjätä eikä niihin saa painaa merkintöjä.

b) Tämä vaatimus ei koske seuraavia osia, joita voidaan värjätä tai joihin voidaan painaa merkintöjä:

(i) tamponien narut;

(ii) sulkijat;

- (iii) materiaalit, jotka eivät ole suoraan kosketuksissa ihon kanssa, jos värillä tai musteella on erityinen tarkoitus (esimerkiksi tuotteen näkyvyyden vähentäminen valkoisten ja vaaleiden vaatteiden alta, teippien asetuskohtien osoittaminen, kosteuden tai tuotteen takaosan osoittaminen) tai koristelutarkoitus.

Näissä tapauksissa värjäysvärien ja painovärien epäpuhtauksina esiintyvien antimonin, arseenin, bariumin, kadmiumin, kromin, lyijyn, elohopean, seleenin, primaaristen aromaattisten amiinien ja polykloorattujen bifenyyliden pitoisuudet eivät saa ylittää rajoja, jotka on vahvistettu Euroopan neuvoston päätöslauselmassa AP (89) 1 väriaineiden käytöstä elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuviin muovimateriaaleissa¹⁶.

Käytettävien värjäysvärien on lisäksi täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) käyttö muovimateriaaleissa: Saksan riskinarviointi-instituutin (BfR) suositus *IX. Colorants for Plastics and other Polymers Used in Commodities* ("Muoveissa ja muissa kulutushyödykkeissä käytettävissä polymeereissä käytettävät väriaineet")¹⁷ tai Sveitsin asetuksen 817.023.21 liite 2¹⁸ ja liite 10¹⁹,

b) käyttö selluloosamateriaaleissa: BfR:n suositus XXXVI. Paper and board for food contact ("Elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuva paperi ja pahvi")²⁰.

Käytettävien värjäysvärien ja painovärien on oltava myös alaperusteiden 7.1 ja 7.2 mukaisia.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on toimitettava allekirjoitettu vakuutus edellä mainitun alaperusteen noudattamisesta ja tarvittaessa sitä tukevat tavarantoimittajien vakuutukset.

Jos tuotteessa käytetään väriaineita ja/tai musteita, niiden käyttö on perusteltava ilmoittamalla niiden erityinen tarkoitus, ja hakijan on toimitettava asiakirjat, jotka vahvistavat, että värjäysvärien tai musteen epäpuhtaudet ovat Euroopan neuvoston päätöslauselman AP (89) 1 mukaisia ja että käytetyt värit ja musteet on hyväksytty BfR:n suosituksen *IX. Colorants for Plastics and other Polymers Used in Commodities*, Sveitsin asetuksen 817.023.21 liitteen 2 ja liitteen 10 tai BfR:n suosituksen XXXVI. *Paper and board for food contact*, mukaisesti.

7.3.5 Liimoihin sovellettavat lisärajoitukset

Vapaan formaldehydin pitoisuus kovettuneessa liimassa saa olla enintään 10 ppm. Formaldehydin osalta liiman tuotannon aikana muodostuneen formaldehydin raja-arvo on 250 ppm, mitattuna vastatuotetusta polymeeridispersiosta. Tätä vaatimusta ei sovelleta sulateliimoihin.

¹⁶ Euroopan neuvoston ministerikomitean päätöslauselma AP (89) 1 väriaineiden käytöstä elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuviin muovimateriaaleissa. Saatavilla osoitteessa: <https://rm.coe.int/16804f8648>.

¹⁷ <https://www.bfr.bund.de/cm/349/IX-Colorants-for-Plastics-and-other-Polymers-Used-in-Commodities.pdf>.

¹⁸ https://www.blv.admin.ch/dam/blv/fr/dokumente/lebensmittel-und-ernaehrung/rechts-und-vollzugsgrundlagen/lebensmittelrecht2017/anhange2-verordnung-materialien-kontakt-lm-gg.pdf.download.pdf/Annexe_2.pdf.

¹⁹ <https://www.blv.admin.ch/dam/blv/en/dokumente/lebensmittel-und-ernaehrung/rechts-und-vollzugsgrundlagen/lebensmittelrecht2017/anhange10-verordnung-materialien-kontakt-lm-gg.pdf.download.pdf/Annex-10-ordinance-fdha-materials-and-articles-intended-to-come-into-contact-with-food-stuffs.pdf>.

²⁰ <https://www.dssmith.com/contentassets/1bbf9877253f458aa0eed26b76f2d705/360-english.pdf>.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on toimitettava allekirjoitettu vakuutus edellä mainitun alaperusteen noudattamisesta ja tarvittaessa sitä tukevat tavarantoimittajien vakuutukset sekä mahdollisten aineiden/seosten käyttöturvallisuustiedotteet ja pitoisuudet liimassa.

Hakijan on toimitettava myös formaldehydipitoisuutta koskevat testitulokset ISO 14184-1:2011 -standardin tai vastaavan menetelmän mukaisesti.

7.3.6 Superabsorbentit polymeerit

Tuotteessa käytettävät superabsorbentit polymeerit saavat

- a) sisältää enintään 1 000 ppm:ää sellaisia monomeerijäämiä [4], joille on annettu alaperusteessa 7.1 ilmoitettu H-koodi. Natriumpolyakrylaatin osalta tätä raja-arvoa sovelletaan reagoimattoman akryylihapon ja silloittajien kokonaismäärään.
- b) sisältää enintään 10 painoprosenttia vesiliukoisia uutteita [5], ja niiden on oltava alaperusteiden 7.1, 7.2 ja 7.3.a mukaisia. Natriumpolyakrylaatin osalta nämä edustavat akryylihapon monomeerejä ja oligomeerejä, joiden molekyylipaino on ISO 17190:n mukaan alhaisempi kuin superabsorbentin polymeerin.
- c) superabsorbentit polymeerit eivät saa sisältää akryyliamidia.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on toimitettava allekirjoitettu vakuutus tämän alaperusteen noudattamisesta ja tarvittaessa sitä tukevat tavarantoimittajien vakuutukset sekä mahdollisten aineiden/seosten käyttöturvallisuustiedotteet ja pitoisuudet lopputuotteessa.

Hakijan on lisäksi toimitettava tavarantoimittajan vakuutus, josta käy ilmi tuotteessa käytettyjen superabsorbenttien polymeerien koostumus ja sen/niiden sisältämien vesiliukoisten uutteiden määrä. Vakuutuksen tueksi on esitettävä käyttöturvallisuustiedotteet tai testitulokset, joissa täsmennetään superabsorbentin polymeerin sisältämät monomeerijäämät ja niiden määrät. Suositellut testimenetelmät ovat ISO 17190 ja WSP 210. Monomeerijäämien ja liukoisten uutteiden testattujen määrien on oltava tiettyä ajanjaksona tehtyjen toistuvien mittausten keskiarvoja. Hakijan on kuvailtava analyyseissä käytetyt menetelmät ja mittaustiheys sekä annettava analyysit suorittaneiden laboratorioiden tiedot.

[Huom.

[4] Monomeerijäämillä tarkoitetaan reagoimattoman akryylihapon ja silloittajien kokonaismäärää

[5] Superabsorbenttien polymeerien sisältämällä vesiliukoisilla uutteilla tarkoitetaan akryylihapon monomeerejä ja oligomeerejä, joiden molekyylipaino on pienempi kuin superabsorbentin polymeerin, sekä suoloja]

7.3.7. Silikoni

Tätä alaperustetta sovelletaan irrotettavaan kalvoon.

- a) Liuotinpohjaisia silikonipinnoitteita ei saa käyttää.
- b) Silikoniseoksessa [6] ei saa esiintyä oktametyylisyklotetrasiloksaania D4 (CAS 556-67-2), dekametyylisyklopentasiloksaania D5 (CAS 541-02-6) tai dodekametyylisykloheksasiloksaania D6 (CAS 540-97-6) yli 800 ppm:n (0,08 painoprosenttia) pitoisuuksina. Tätä 800 ppm:n raja-arvoa sovelletaan kuhunkin aineeseen erikseen.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on toimitettava irrotettavan kalvon valmistajan allekirjoittama vakuutus tämän alaperusteen noudattamisesta ja sen tueksi käyttöturvallisuustiedotteet.

[Huomautus:

[6] Silikoniseoksella tarkoitetaan tässä nestemäistä seosta, joka koostuu kahdesta tai useammasta silikoniraaka-aineesta ja jota käytetään pinnoitteena joidenkin naisten hygieniatuotteiden (esim. pikkuhousunsuojat ja terveyssiteet) tai vaippateippien irrotettavien kalvojen suojapaperissa tai suojakalvossa]

7.3.8. Muut huolta aiheuttavat kemikaalit

Tätä alaperustetta sovelletaan lopputuotteessa oleviin epäpuhtauksiin.

Seuraavia kemikaaleja ei saa esiintyä lopputuotteessa taulukossa 9 ilmoitettua suurempina pitoisuuksina.

Taulukko 9. Rajoitettujen kemikaalien luettelo

Aine	Rajoitukset
Formaldehydi	< 16 ppm
Dibentso-p-dioksiinit (PCDD:t): 2,3,7,8-TCDD; 1,2,3,7,8-PeCDD; 1,2,3,4,7,8-HxCDD; 1,2,3,6,7,8-HxCDD; 1,2,3,7,8,9-HxCDD; 1,2,3,4,6,7,8-HpCDD; OCDD	havaittujen PCDD:n, PCDF:n ja DLPCB:n kongeneerien TEQ-arvojen summa < 2 ng/kg
Dibentsofuraanit (PCDF:t): 2,3,7,8-TCDF; 1,2,3,7,8-PeCDF; 2,3,4,7,8-PeCDF; 1,2,3,4,7,8-HxCDF; 1,2,3,6,7,8-HxCDF; 1,2,3,7,8,9-HxCDF; 2,3,4,6,7,8-HxCDF; 1,2,3,4,6,7,8-HpCDF; 1,2,3,4,7,8,9-HpCDF; OCDF	
DLPCB:t: PCB 77; PCB 81; PCB 126; PCB 169; PCB 105; PCB 114; PCB 118; PCB 123; PCB 156; PCB 157; PCB 167; PCB 189	
PAH:t	
Bentso[a]antraseeni; Bentso[a]pyreeni; Bentso[e]pyreeni; Kryseeni; Bentso[b]fluoranteeni; Bentso[k]fluoranteeni; Dibentso[a,h]antraseeni; Bentso[j]fluoranteeni; Bentso[g,h,i]peryleeni; Indeno[1,2,3,cd]pyreeni; Fenantreeni; Pyreeni; Antraseeni; Fluoranteeni; Naftaleeni	Kukin PAH < 0,2 mg/kg PAH-yhdisteiden summa < 1 mg/kg
Fenolit	

Bisfenoli A	< 0,02 %
Nonyylifenoli-di-etoksyylaatti	< 10 mg/kg
Nonyylifenoli	< 10 mg/kg
Ftalaatit	
DINP, DEHP, DNOP, DIDP, BBP, DBP, DiBP, DIHP, BMEP, DPP/DIPP, DnPP, DnHP, DMP, DHNUP, DCHP, DHxP, DIHxP, DIOP, DPRP, DNP, 1,2-bentseenidikarboksyylihappo, di-C6-10-alkyyliesterit, 1,2-bentseenidikarboksyylihappo, dekyyli-, heksyyli- ja oktyylidiesterien seokset	kukin < 0,01 %
Torjunta-aineet	
Glyfosaatti	< 0,5 mg/kg
AMPA	< 0,5 mg/kg
Kvintotseeni	< 0,5 mg/kg
Heksaklooribentseeni	< 0,5 mg/kg
Orgaaniset tinat	
Tributyylitina	< 2 ppb
Muut orgaaniset tinat: Monobutyylitina; Dibutyylitina; Trifenyylitina; Dioktyylitina; Monooktyli	Kukin orgaaninen tina < 10 ppb
Raskasmetallit	
Antimoni	< 30 mg/kg
Kadmium	< 0,1 mg/kg
Kromi	< 1 mg/kg
Lyijy	< 0,2 mg/kg
Elohopea	< 0,02 mg/kg

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on toimitettava allekirjoitettu vakuutus edellä mainitun alaperusteen noudattamisesta ja tarvittaessa sitä tukevat tavarantoimittajien vakuutukset.

Hakijan on lisäksi toimitettava lopputuotteen analyysien tulokset. Testit on tehtävä edustavalla tuotteella. Kun on kyse täysin identtisesti tuotetuista tuotteista (esim. erikokoiset hygienia tuotteet), riittää, että testit tehdään yhdellä tuotekoolla. Vaihtoehtoisesti analyysit voidaan tehdä erikseen jokaisen lopullisen (edustavan) tuotteen materiaalin osalta. Hakijan on kuvailtava analyyseissä käytetyt menetelmät ja annettava mittausten päivämäärät ja analyysit tehneiden laboratorioiden tiedot. Suositeltavat testimenetelmät ovat NWSP 360.1R0 tai vastaava näytteen valmisteluun, NWSP 360.2R0 tai vastaava analyysin uuttamiseen ja NWSP 360.3R0 tai vastaava analyysittiseen instrumenttianalyysiin. Mittaukset on tehtävä vähintään kerran vuodessa.

Arviointiperuste 8. Pakkaukset

Tässä perusteessa esitetään myynti- ja ryhmäpakkauksia koskevat vaatimukset.

Ryhmäpakkauksia on vältettävä, tai ne on valmistettava ainoastaan pahvista ja/tai paperista.

a) Pakkaukseen käytettävä pahvi ja/tai paperi

Pahvista ja/tai paperista valmistettujen myyntipakkausten on sisällettävä vähintään 40 prosenttia kierrätettyä materiaalia.

Pahvista ja/tai paperista valmistettujen ryhmäpakkausten on sisällettävä vähintään 80 prosenttia kierrätettyä materiaalia.

Jäljellä olevalla osuudella (100 % miinus kierrätetyn sisällön prosenttiosuus) myynti- ja ryhmäpakkauksiin käytetystä pahvista ja/tai paperista on oltava voimassa olevat, riippumattoman kolmannen osapuolen sertifiointijärjestelmässä, kuten FSC-, PEFC- tai vastaavassa järjestelmässä, myönnetty kestävän metsänhoidon sertifikaatit. Kestävän metsänhoidon sertifikaatteja myöntävien sertifiointielinten on oltava kyseisen sertifiointijärjestelmän hyväksymiä/tunnustamia.

b) Pakkaukseen käytettävä muovi

- Muovista valmistettujen myyntipakkausten on 31 päivään joulukuuta 2026 asti sisällettävä vähintään 20 prosenttia kierrätettyä materiaalia.
- Muovista valmistettujen myyntipakkausten on 1 päivästä tammikuuta 2027 alkaen sisällettävä vähintään 35 prosenttia kierrätettyä materiaalia.

c) Kierrätettävyyys

Myyntipakkausten (joko pahvisten ja/tai paperisten tai muovisten) ja ryhmäpakkausten (pahvisten ja/tai paperisten) on sisällettävä vähintään 95 painoprosenttia kierrätettävää materiaalia, ja yli jäävän 5 prosentin on oltava yhteensopivaa kierrätyksen kanssa.

d) Lisävaatimukset

- Yhdistelmämaalipakkausten käyttö (myynti- ja ryhmäpakkauksissa), sekamuovien käyttö tai pahvin ja/tai paperin päällystäminen muovilla tai metalleilla ei ole sallittua.
- Myynti- ja ryhmäpakkausten kierrätetty sisältö ja kierrätettävyyys on ilmoitettava myyntipakkauksessa.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on toimitettava 1) allekirjoitettu vakuutus arviointiperusteen noudattamisesta ja tarvittaessa ilmoitettava kierrätetyn sisällön prosenttiosuudet myynti- ja ryhmäpakkauksissa; 2) vaatimustenmukaisuusvakuutus, jossa täsmennetään myynti- ja ryhmäpakkausten kierrätettävyyttä; ja 3) korkean resoluution valokuva myyntipakkauksesta, jossa näkyvät selvästi tiedot myynti- ja ryhmäpakkausten kierrätetystä sisällöstä ja kierrätettävyydestä.

Toimivaltaisten elinten on tarkastettava vaatimustenmukaisuusvakuutus ja täsmennettävä myyntipakkausten kierrätysmuovisisällön prosenttiosuudet uudelleen 1 päivän tammikuuta 2027 jälkeen.

Hakijan on toimitettava tarkastetut kirjanpitoasiakirjat, jotka osoittavat, että jäljellä oleva osuus (100 % miinus kierrätetyn sisällön prosenttiosuus) myynti- ja ryhmäpakkauksiin käytetystä pahvista ja/tai paperista on määritelty sertifioituksi materiaaliksi voimassa olevien FSC-, PEFC- tai vastaavien järjestelmien mukaisesti. Tarkastettujen kirjanpitoasiakirjojen on oltava voimassa EU-ympäristömerkin koko voimassaoloajan. Toimivaltaisten elinten on tarkastettava kirjanpitoasiakirjat uudelleen 12 kuukauden kuluttua EU-ympäristömerkkilisenssin myöntämisestä.

Kierrätetty sisältö on todennettava standardin EN 45557 tai ISO 14021 mukaisesti, ja kierrätettävyyden on todennettava standardin EN 13430 tai ISO 18604 mukaisesti.

Pakkauksen kierrätysmuovisisällön on oltava alkuperäketjua koskevien standardien, kuten ISO 22095 tai EN 15343, mukaista. Myös näitä vastaavia menetelmiä voidaan hyväksyä, jos kolmas osapuoli katsoo ne vastaaviksi ja niihin on liitetty yksityiskohtainen selvitys tämän vaatimuksen noudattamisesta ja vastaavat todentamista tukevat asiakirjat. Kierrätetyn materiaalin hankinta on osoitettava laskuilla.

Lisäksi pakkausten kierrätettävyyden (kierrätettävyyden ja yhteensopivuuden kierrätyksen kanssa) on testattava standardoiduilla testausmenettelyillä. Pahvi- ja/tai paperipakkausten kierrätettävyyden on arvioitava pulpperoitavuustestillä, ja tässä tapauksessa hakijan on osoitettava pahvi- ja/tai paperipakkauksen pulpperoitavuus PTS-menetelmän PTS-RH 021, ATICELCA 501 -arviointijärjestelmän tai vastaavien standardoitujen, toimivaltaisen viranomaisen tieteellisesti vastaaviksi hyväksymien menetelmien mukaisesti tehtyjen testiraporttien tuloksilla. Erottelujärjestelmät tai valvotut sekoitusjärjestelmät, kuten RecyClass, hyväksytään riippumattomana kolmannen osapuolen sertifiointina muovipakkausten osalta. Testimenetelmiksi voidaan hyväksyä myös muita menetelmiä, jos kolmas osapuoli katsoo ne edellä mainittuja menetelmiä vastaaviksi.

Arviointiperuste 9. Ohjeet tuotteen ja pakkauksen käytöstä ja hävittämisestä

Lopputuotteen käyttöohjeet on asetettava saataville tuotteen pakkauksessa tai painetussa ja/tai digitaalisessa esitteessä.

Myyntipakkauksen on sisällettävä ohjeet myyntipakkauksen, (mahdollisen) ryhmäpakkauksen, erillisten osien ja käytetyn tuotteen hävittämisestä. Myyntipakkaukseen on kirjoitettava tai merkittävä näkyvillä symboleilla seuraavat tiedot:

- myyntipakkausta, (mahdollista) ryhmäpakkausta, erillisiä osia tai käytettyä tuotetta ei saa heittää WC-pönttöön, ja
- ohjeet myyntipakkauksen, mahdollisen ryhmäpakkauksen, erillisten osien ja käytetyn tuotteen asianmukaisesta hävittämisestä.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on toimitettava korkean resoluution valokuva tuotteen käyttöohjeista.

Hakijan on toimitettava myyntipakkauksesta korkean resoluution valokuva, jossa hävittämistä koskevat tiedot näkyvät selvästi.

Arviointiperuste 10. Tuotteen käyttökelpoisuus ja laatu

Lopputuotteen tehokkuuden/laadun on oltava tyydyttävä ja vähintään markkinoilla jo olevia tuotteita vastaava.

Tuotteen käyttökelpoisuus on testattava taulukossa 10 esitettyjen ominaisuuksien ja parametrien osalta. Jos suorituskyykyä olevia kynnysarvoja on vahvistettu, tuotteen on oltava niiden mukainen.

Taulukko 10. Testattavan tuotteen käyttökelpoisuutta osoittavat ominaispiirteet ja muuttujat

Ominaisuus		Vaadittava testauskäytäntö (suorituskyvyn kynnysarvo)			
		Vauvanvaipat	Kuukautissuojat	Tamponit	Liivinsuojat
Kuluttajatestaus	U1. Imukyky ja vuotosuoja ⁽¹⁾	Kuluttajapaneelitest (80 prosenttia tuotetta testanneista kuluttajista luokittelee suorituskyvyn tyydyttäväksi)			
	U2. Ihon kuivuminen	Kuluttajapaneelitest (80 prosenttia tuotetta testanneista kuluttajista luokittelee suorituskyvyn tyydyttäväksi)	Ei sovelleta	Kuten vauvanvaippojen ja kuukautissuojien osalta	
	U3. Istuvuus ja mukavuus	Kuluttajapaneelitest (80 prosenttia tuotetta testanneista kuluttajista luokittelee suorituskyvyn tyydyttäväksi)			
	U4. Yleinen suorituskyky	Kuluttajapaneelitest (80 prosenttia tuotetta testanneista kuluttajista luokittelee suorituskyvyn tyydyttäväksi)			
Tekniset testit	T1. Imukyky ja vuotosuoja ⁽¹⁾	Imuteho ja imukyky ennen vuotoa		Syngina-menetelmä	Kuten vauvanvaippojen ja kuukautissuojien osalta
	T2. Ihon kuivuminen ⁽¹⁾	TEWL-menetelmä, kastuvuusmenetelmä tai sarveiskerroksen kosteutusta mittaava testi		Ei sovelleta	Kuten vauvanvaippojen ja kuukautissuojien osalta

⁽¹⁾ Vaatimus ei koske naisten alusasujen suojaamiseen tarkoitettuja (kevyitä) pikkuhousunsuojia.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on toimitettava kuluttajatestejä ja teknisiä testejä koskeva testiraportti. Testiraportissa on kuvattava vähintään testimenetelmät, testitulokset ja käytetyt tiedot. Testit on suoritettava laboratorioissa, jotka on sertifioitu panemaan täytäntöön laadunhallintajärjestelmiä.

Testit on suoritettava niiden tuotetyyppien ja -kokojen osalta, joille haetaan EU-ympäristömerkkiä. Jos kuitenkin voidaan osoittaa, että tuotteilla on sama suorituskkyky, testi suoritetaan ainoastaan kunkin tuotteen yhdelle koolle tai edustavalle lajitelmalle kokoja.

Tulosten toistettavuuden takaamiseksi on huolehdittava erityisesti näytteiden kokoamisesta, kuljetuksesta ja varastoinnista. Jotta vältetään riski tuotteiden suorituskyvyn ja/tai pakkauksen muuttumisesta, ei ole suositeltavaa muuttaa tuotteita tunnistamattomiksi tai pakata niitä neutraaleihin pakkauksiin, ellei muuttumisen riskiä voida poissulkea.

Testitulokset on annettava toimivaltaisten elinten käyttöön tietojen luottamuksellisuus huomioon ottaen. Testitulokset on selostettava selkeästi ja esitettävä kielellä, yksiköissä ja symboleilla, joita tietojen käyttäjä ymmärtää. Seuraavat osatekijät on ilmoitettava: testin suorituspaiikka ja testauspäivä; testattavien tuotteiden valintakriteerit ja tuotteiden edustavuus; testattavien ominaispiirteiden valinta ja soveltuvin osin syyt, joiden vuoksi joitakin piirteitä ei sisällytetty testiin; käytetyt testimenetelmät ja niiden rajoitukset, jos sellaisia on. Hakijan on toimitettava testitulosten käyttämisestä koskevat selkeät ohjeet.

Kuluttajatestejä koskevia lisäohjeita:

- Näytteidenoton, testin suunnittelun, paneelin rekrytoinnin ja testitulosten analysoinnin on oltava vakiotilastokäytäntöjen (AFNOR Q 34–019, ASTM E1958-07e1 tai vastaava) mukaisia.
- Tuotteiden testauksessa on käytettävä kyselylomaketta. Testin kesto on vähintään 72 tuntia, mieluiten koko viikko, ja se on järjestettävä tuotteen normaaleissa käyttöolosuhteissa.
- Suositeltava määrä testaaajia on vähintään 30 (riippumatta siitä, onko tuote erityisesti suunniteltu tietylle sukupuolelle). Kaikkien tutkimukseen osallistuvien on oltava testattavan tuotteen kyseisen tyyppin tai koon nykyisiä käyttäjiä.
- Jos tuotetta ei ole erityisesti suositeltu vain yhden sukupuolen käyttöön, on mies- ja naispuolisia testaaajia oltava yhtä paljon.
- Testaaajien on edustettava oikeassa suhteessa markkinoilla olevia eri kuluttajaryhmiä. Testaaajien ikä, maa ja sukupuoli on ilmoitettava selkeästi.
- Sairaat ja kroonisista iho-ongelmista kärsivät eivät voi osallistua testiin. Jos testaaaja sairastuu käyttäjätestin aikana, on siitä ilmoitettava kyselylomakkeessa, eikä vastausta voida ottaa huomioon arvioinnissa.

— Kaikkien kuluttajatestien (imukyky ja vuotosuoja, ihon kuivuminen, istuvuus ja mukavuus sekä yleinen suorituskyky) osalta 80 prosentin tuotetta testaavista kuluttajista olisi pidettävä suorituskykyä tyydyttävänä siten, että kuluttaja antaa tuotteelle arvosanaksi yli 60 (arvosana-asteikolla 1–100). Vaihtoehtoisesti 80 prosentin tuotetta testaavista kuluttajista olisi pidettävä sitä hyvänä tai erittäin hyvänä (viisi laatuvalikkoa ovat erittäin huono, heikko, keskiverto, hyvä ja erittäin hyvä).

— Tulokset on arvioitava tilastollisesti käyttäjätestien jälkeen.

— Hakijan on ilmoitettava ulkoiset tekijät, kuten tavaramerkki, markkinaosuudet ja mainonta, jotka saattavat vaikuttaa miellettyyn suorituskykyyn.

Teknisiä testejä koskevia lisäohjeita:

— Testimenetelmien on perustuttava niin pitkälle kuin mahdollista tuotteiden kannalta relevantteihin, toistettaviin ja luotettaviin menetelmiin.

— Vähintään viisi näytettä on testattava. Keskimääräiset tulokset ja standardipoikkeama on ilmoitettava.

— Liivinsuojille suositellaan samoja teknisiä testejä kuin vauvanvaipoille ja kuukautissuojille.

Tuotteen paino, mitat ja mallipiirteet on kuvattava ja ilmoitettava hakemuksen yleisessä arviointi- ja todentamistekstissä annettujen tietojen mukaisesti.

Arviointiperuste 11. Yrityksen yhteiskuntavastuu työvoimanäkökohtien osalta

Tämän arviointiperusteen vaatimuksia sovelletaan imukykyisen hygieniatuotteen lopullisesta kokoamisesta vastaavaan laitokseen.

Hakijan on otettava huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) kolmikantainen periaatejulistus monikansallisista yrityksistä ja sosiaalipolitiikasta²¹, YK:n Global Compact -aloite (osa 2)²², yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n suuntaviivat²³ ja taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) toimintaohjeet monikansallisille yrityksille²⁴ ja hankittava paikalla tehtävillä tarkastuksilla tuettava, kolmannen osapuolen suorittama todennus siitä, että mainittuihin kansainvälisiin teksteihin sisältyviä periaatteita ja jäljempänä esitettyjä lisämääräyksiä noudatetaan tuotteen lopullisesta kokoamisesta vastaavissa laitoksissa.

ILO:n keskeiset yleissopimukset:

²¹ ILO NORMLEX (<http://www.ilo.org/dyn/normlex/en>) ja ohjeet.

²² Yhdistyneiden kansakuntien Global Compact -aloite (osa 2), <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/participants/141550>

²³ Yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat suuntaviivat, <https://www.unglobalcompact.org/library/2>

²⁴ OECD:n toimintaohjeet monikansallisille yrityksille, <https://www.oecd.org/daf/inv/mne/48004323.pdf>

i) Lapsityövoima:

— Yleissopimus työhön pääsemiseksi vaadittavasta vähimmäisiästä, 1973 (nro 138)

— Yleissopimus lapsityön pahimpien muotojen kieltämisestä, 1999 (nro 182)

ii) Pakkotyö ja pakollinen työ:

— Yleissopimus pakollisesta työstä, 1930 (nro 29) ja pakollista työtä koskevan sopimuksen pöytäkirja, 2014

— Yleissopimus pakkotyön poistamisesta, 1957 (nro 105)

iii) Järjestäytymisvapaus ja työntekijöiden kollektiivinen neuvotteluoikeus:

— Yleissopimus ammatillisesta järjestäytymisvapaudesta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelusta, 1948 (nro 87)

— Yleissopimus järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden periaatteiden soveltamisesta, 1949 (nro 98)

iv) Syrjintä:

— Yleissopimus samanarvoisesta työstä maksettavasta samasta palkasta, 1951 (nro 100)

— Yleissopimus työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvasta syrjinnästä, 1958 (nro 111)

Lisämääräykset:

v) Työtunnit:

— ILO:n yleissopimus työajan rajoittamisesta teollisuusyrityksissä, 1919 (nro 1)

— ILO:n yleissopimus viikkolevon soveltamisesta teollisuusyrityksissä, 1921 (nro 14)

vi) Palkka:

— ILO:n yleissopimus vähimmäispalkoista, 1970 (nro 131)

— ILO:n yleissopimus palkallisista vuosilomista (muutettu), 1970 (nro 132)

— Toimeentuloon riittävä palkka: Hakijan on varmistettava, että normaalista työviikosta (enintään 48 tuntia) maksettavat palkat (lukuun ottamatta veroja, bonuksia, lisiä tai ylityökorvauksia) riittävät tyydyttämään työntekijän ja neljän henkilön perheen perustarpeet (asuminen, energia, ravitsemus, vaatetus, terveydenhuolto, koulutus, juomavesi, lastenhoito ja kuljetus) ja ovat riittävän suuret, jotta niistä jää osa myös harkinnanvaraisiin kuluihin. Täytäntöönpano tarkistetaan viitaten palkkoja koskeviin SA8000-ohjeisiin²⁵;

²⁵ Social Accountability International, Social Accountability 8000 International Standard, <http://www.sa-intl.org>

vii) Työterveys ja työturvallisuus:

- ILO:n yleissopimus työturvallisuudesta kemikaaleja käytettäessä, 1981 (nro 170)
- ILO:n yleissopimus työturvallisuudesta ja -terveydestä, 1990 (nro 155)
- ILO:n yleissopimus työntekijöiden suojaamisesta työympäristössä esiintyvien ilman epäpuhtauksien, melun ja värinän aiheuttamilta vaaroilta, 1977 (nro 148)

viii) Sosiaalinen suojelu ja osallisuus:

- ILO:n yleissopimus lääkintähuollosta ja päivärahasta, 1969 (nro 130)
- ILO:n yleissopimus sosiaaliturvan vähimmäistasosta, 1952 (nro 102)
- ILO:n yleissopimus työvammatapauksissa myönnettävistä eduista, 1964 (nro 121)
- ILO:n yleissopimus tasa-arvoisuuden noudattamisesta oman maan ja vieraan maan työntekijöiden suhteen, mitä tulee työssä sattuneiden tapaturmien johdosta annettavaan korvaukseen, 1925 (nro 19)
- ILO:n yleissopimus äitiyden suojelusta, 2000 (nro 183)

ix) Oikeudenmukainen irtisanominen:

- ILO:n yleissopimus työnantajan toimesta tapahtuvasta palvelussuhteen päättämisestä, 1982 (nro 158).

Paikoissa, joissa yhdistymisvapautta ja työehtosopimusneuvotteluja rajoitetaan lain nojalla, yritys ei saa estää työntekijöitä kehittämästä vaihtoehtoisia keinoja, joilla he voivat esittää valituksiaan ja suojella oikeuksiaan työolojen ja työehtojen osalta, ja yrityksen on tunnustettava lailliset työntekijäjärjestöt, joiden kanssa se voi neuvotella työpaikkojen asioista.

Tarkastusprosessiin on kuuluttava toimialasta riippumattomien ulkopuolisten sidosryhmäorganisaatioiden kuuleminen paikallisesti laitosten ympärillä, mukaan lukien ammattiyhdistykset, yhteisön järjestöt, kansalaisjärjestöt ja työelämän asiantuntijat. Merkityksellisiä kuulemisia on käytävä vähintään kahden eri alaryhmiä edustavan sidosryhmän kanssa. Paikoissa, joissa kansallinen lainsäädäntö ei voi taata yritysten yhteiskuntavastuun riittävyyttä edellä mainittujen kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti, auditointiprosessiin on sisällyttävä kolmansien osapuolten paikan päällä tekemiä tarkastuksia, jotka toteutetaan toimialasta riippumattomien arvioijien ennalta ilmoittamattomina pistokokeina.

EU-ympäristömerkkilisenssin voimassaoloaikana hakijan on julkaistava tarkastusten yhdistetyt tulokset ja tärkeimmät havainnot (mukaan lukien tiedot seuraavista a) kuinka monta kertaa ja kuinka vakavasti kutakin työntekijöiden oikeutta ja työterveys- ja -turvallisuusstandardia on rikottu; b) epäkohtien korjausstrategia – jos korjaustoimiin sisältyy yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n ohjaavien periaatteiden mukainen

ennaltaehkäisy; c) arviointi sidosryhmien kuulemisesta saatavista jatkuvien rikkomusten perimmäisistä syistä (keitä kuultiin, mitä asioita käsiteltiin, miten tämä vaikutti korjaavaan toimintasuunnitelmaan) verkossa, jotta asianomaisille kuluttajille voidaan antaa näyttöä tavarantoimittajien toiminnasta.

Arviointi ja todentaminen:

Hakijan on osoitettava vaatimusten noudattaminen toimittamalla kopio käytäntönsä viimeisimmästä versiosta, jonka on oltava edellä esitettyjen määräysten mukainen, sekä tätä tukevat tarkastusraportit kustakin tuotteen lopullisesta kokoamisesta vastaavasta laitoksesta niiden mallien osalta, joille ympäristömerkki myönnetään, sekä linkki verkkosivulle, jossa tulokset ja havainnot esitetään.

Kolmansien osapuolten tarkastukset suorittavat tarkastajat, jotka ovat päteviä arvioimaan, miten alan valmistuspaikat noudattavat sosiaalivaatimuksia tai käytäntöjä. Maissa, joissa on ratifioitu vuonna 1947 tehty ILO:n yleissopimus työturvallisuudesta ja -terveydestä (nro 81) ja ILO:n tarkastuksilla osoitetaan, että kansallinen työtarkastusjärjestelmä on toimiva²⁶ ja joissa tarkastukset kattavat edellä mainitut alat²⁷ ja tarkastuksista huolehtivat viranomaisten nimittämät tarkastajat.

Asianmukaiset sertifikaatit, jotka on myönnetty kolmansien tahojen järjestelmissä tai tarkastusprosesseissa, joissa tarkastetaan, että mainittujen keskeisten ILO:n yleissopimusten sovellettavia periaatteita sekä työtunteja, palkkaa, terveyttä ja turvallisuutta sekä ulkoisten sidosryhmien kuulemista koskevia lisäsäännöksiä noudatetaan, hyväksytään. Nämä todistukset saavat olla enintään 12 kuukautta vanhoja hakemuksen jättöpäivänä.

Arviointiperuste 12. EU-ympäristömerkissä olevat tiedot

EU-ympäristömerkin logo voidaan esittää tuotteen myyntipakkauksessa. Jos käytetään valinnaista tekstikenttällä varustettua merkkiä, siinä on esitettävä seuraavat kolme mainintaa:

- ”Suunniteltu vähentämään ympäristövaikutuksia”,
- ”Täyttää tiukat haitallisia aineita koskevat vaatimukset”,
- ”Todennettu suorituskyky”

Hakijan on noudatettava EU-ympäristömerkin logon käyttöä koskevia ohjeita, jotka on annettu EU-ympäristömerkkitunnusta koskevissa ohjeissa:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Arviointi ja todentaminen:

²⁶ Ks. alaviite 21.

²⁷ Ks. alaviite 21.

Hakijan on annettava vakuutus vaatimuksen noudattamisesta ja esitettävä tuotteen pakkauksesta otettu korkearesoluutioinen kuva, jossa ympäristömerkki, rekisteröinti-/lisenssinumero ja tarvittaessa merkin ohessa esitettävät maininnat ovat selkeästi näkyvillä.